

Яке свято у грудні для Вас найважливіше?

Мабуть, немає сенсу сперечатись, який зимовий місяць найбагатший на свята — грудень чи січень, адже триває наш „український Рамадан від Романа по Йордан“. Отож, веселих, важливих, цікавих днів вистачить усім — і тим, хто цілий грудень „підганяє хвост“, складає модулі, підбиває підсумки року, і тим, для кого щодня свято.

Очевидно, ми всі чекаємо Різдвяних свят — не через те, що ними закінчується рік, а тому, що Різдво — це особливе свято для нас, християн. Однак наразі і за вікном, і в хаті (і будь-де) — грудень. Цей місяць — це календар українських імен: 1 грудня — Романа, 7 — Катерини, 13 — Андрія, 19 — Миколая, 22 — Анни тощо. В грудні народилося багато українських письменників, композиторів і художників, а ще відзначаємо День працівників суду, міліції, енергетика та Міжнародний день прав людини. У студентів за календарем — підсумки семестру та модулі. Отже, не самими забавами... Але цього року грудень у студентів Політехніки — це й зимовий кубок КВН.

І ось така суміш свят, пам'ятних дат, веселих і сумних подій минулого та сьогодення, невіддільність прав та обов'язків робить нас саме під кінець року особливими. Всі ми любимо отримувати подарунки на Миколая, але право кожної сироти теж мати хоч часточку опіки накладає на нас обов'язок подбати і про ближнього. Всі прагнемо жити та поводитися так, як хочемо, але бажання інших людей часто стають для нас обов'язками. Водночас саме обов'язки інших щодо нас створюють теж певний комфорт.

Отож, перш ніж вимахувати перед чужим носом власними правами, нам слід згадати і про свої обов'язки. Якщо ми будемо чемні, Миколай про нас не забуде. А ще, якщо ми будемо в гармонії самі зі собою, якщо примиримо наші прагнення з можливостями, наші бажання з бажанням зробити приємно іншим, то цей рік завершиться для нас новими надіями, планами і сподіваннями.

Ярина Возняк, студентка четвертого курсу Інституту гуманітарних і соціальних наук Львівської політехніки:

„Чудове свято — Миколая“

Мабуть, усе-таки Миколая. Це чудове свято, адже люди максимально виявляють турботу один про одного. Завдяки цьому дню в кожного може пробудитись бажання доброчинності. Саме на Миколая багато студентів стають волонтерами, купують іграшки, розносять їх дітям-сиротам. Позаминулого року я брала участь в акції „Миколай про тебе не забуде“. Дуже шкода, але цього року на це бракує часу. Ще для мене дуже важливий день у грудні — Романа, бо мій дідусь був Роман. А от на Андрія я тепер не ворожу, тому що не хочу знати майбутнє — так жити нецікаво.

Роман Дзвонковський, студент шостого курсу Інституту архітектури Львівської політехніки:

„Свято Миколая позитивне“

Свято Миколая, бо воно позитивне. Думаю, всім цей день приносить радість. Передовсім я дарую подарунки, а як сам їх отримую, то щиро радію. Хоч, може, лише прутик знайду під подушкою (сміється). А от про свій День Ангела, що 1 грудня, я забув, мені про нього нагадали. Також із друзями святкуємо Андрія. Якщо запрошують на якісь святкові акції, то обов'язково погоджуюсь і беру в забавах активну участь.

Андрій Кулик, студент п'ятого курсу Інституту комп'ютерних технологій, автоматики та метрології Львівської політехніки:

„Кубок КВН“

Найважливіше свято у грудні цього року — фестиваль „Осінь Політехніки“ (цього року через карантин його перейменували на Зимовий кубок КВН — Т. П.). Грудень — це цілий місяць святкового настрою, а радісним підсумком буде Новий рік. Зрозуміло, що люблю й Андрія, бо це мої іменини. Цього дня ми з друзями йдемо на пиво, в боулінг, в сауна — варіантів багато.

Юлія Женчук, студентка першого курсу Інституту економіки і менеджменту Львівської політехніки:

„Свято подарунків“

Люблю Миколая. Це свято, коли можеш подарувати радість своїм близьким і не тільки — зробити якісь подаруночки, не обов'язково великі, але які приносять щастя. Дорогі презенти зобов'язують. Головне, щоб подарунок був від щирої душі. Звісно, і я люблю отримувати подарунки.

Роман Дорошевич, студент третього курсу Інституту енергетики і систем керування Львівської політехніки:

„Новий рік“

Улюблене груднєве свято — останній день місяця, тобто Новий рік. Звичайно, люблю й Романа. Але цього року мав море справ, тому навіть не святкував. Переважно на іменини ми збираємося в сімейному колі. Щось дарують рідко (сміється), просто щиро вітають. Подарунки отримую хіба на Миколая. Андрія відзначаю відповідно до народних традицій: спочатку потрібно зробити якісь збитки, а вже потім ідемо до дівчат.

Опитувала й міркувала Тетяна ПАСОВИЧ

Світлини на першій сторінці Наталії Павлишин та Софії Матвіїв

Науково про проблеми бібліотек

„Сучасні проблеми діяльності бібліотеки в умовах інформаційного суспільства“ — під такою назвою науково-практичну конференцію організувала Науково-технічна бібліотека Львівської політехніки. Конференцію приурочили до 165-річчя університету.

Бібліотекарі, знавці бібліотечної справи з Києва, Харкова, Чернівців, Кам'янця-Подільського, Рівного, Тернополя і, звичайно, зі Львова, зібралися 9 лютого у читальному залі НТБ, щоб розглянути актуальні проблеми галузі. Працівники Національної бібліотеки України ім. В. Вернадського, Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника, наукових бібліотек українських вишів обговорили в секціях дослідження і розкриття фондів, науково-бібліографічну й інформаційну роботу бібліотек. У центрі уваги доповідачів була також і сучасна складова функціонування бібліотеки: інформаційні системи й технології в її діяльності, технології обслуговування користувачів.

На урочистому відкритті конференції присутніх привітав директор НТБ Олександр Шишка, заступник директора бібліотеки Рівненського державного гуманітарного університету Галина Семенюк, а також проректор із науково-педагогічної роботи Львівської політехніки Анатолій Загородній. Він наголосив, що бібліотека Політехніки

є важливою складовою університету й у визначенні пріоритетних напрямків своєї роботи виходить із концепції його нового статусу — самоврядного дослідницького університету. Відтак НТБ послідовно розвиває дослідницько-науковий елемент у своїй діяльності. Йдеться про науково-бібліографічне опрацювання та розкриття фондів, дослідження бібліотечної справи, створення електронного інформаційного фонду тощо. А втілює це книгозбірня шляхом інформатизації, тобто використовуючи новітні інформаційні технології, причому як для внутрішніх потреб бібліотеки, так і для забезпечення читацьких запитів.

Матеріали науково-практичної конференції „Сучасні проблеми діяльності бібліотеки в умовах інформаційного суспільства“ опублікувало видавництво Львівської політехніки.

Ірина ШУТКА

Стипендія від канадських меценатів

Як повідомив відділ міжнародних зв'язків Львівської політехніки, ще з 2005 року між університетом і Канадською фундацією Теодора й Анни Бешів діє спільна угода про надання добродійних стипендій студентам Політехніки, які є сиротами чи напівсиротами, переважно із сільської місцевості, які добре навчаються і є активістами громадського життя інститутів.

Цьогоріч канадські меценати знову знайшли можливість продовжити таку практику. Стипендія, яку студенти отримуватимуть щомісячно з вересня 2009-го до червня 2010 року, значно зросла і тепер складатиме 301 грн. 90 коп.

Відповідно до подання директорів інститутів, за погодженням із головами студентських профбюро, цього разу добродійні стипендії отримуватимуть 12 студентів третіх — четвертих курсів. Серед щасливчиків — Павло Проценко (ІБД), Наталія Максимик (ІГСН), Тетяна Брюзгіна (ІЕСК), Євген Парахоняк (ІГДГ), Уляна Чернишова (ІІМТ), Ірина Беньо (ІКНІ), Ростислав Волицький (ІКТА), Денис Невінський (ІТРЕ), Євген Доля (ІАРХ), Олег Яворський (ІХХТ), Анастасія Дерунова (ІМФН) та Віра Краєвська (ІНЕМ).

Ініціатор такого добродійного акту — голова Канадської фундації Теодора й Анни Бешів, почесний професор Львівської політехніки, професор канадського університету МакМастер Петро Потічний.

Катерина ГРЕЧИН

Вручили Нобелівські премії

Традиційно 10 грудня, в день смерті засновника Нобелівської премії Альфреда Нобеля, у Стокгольмі та Осло відбулося урочисте нагородження нобелівських лавреатів. Цьогоріч список нобелянтів поповнився 12 особами. З рук короля Швеції Карла XVI Густава лавреати отримали золоті медалі, дипломи і чеки на 975 тис. євро.

Нагадаємо, що Нобелівську премію з фізики отримали американські вчені Чарльз Као, Віллард Боїл і Джордж Сміт. Першого відзначили за дослідження в галузі оптоволоконного зв'язку, тобто передачі світла по оптичному волокну на великі відстані. А заслуга В. Боїла та Дж. Сміта — досягнення у перетворенні зображення в цифрову форму.

У галузі медицини та фізіології Каролінський інститут (Стокгольм) цьогоріч нагородив знову ж таки американців.

Елізабет Блекберн, Джек Шостак і Керол Грейдер отримали Нобеля за дослідження хромосом, зокрема процесів їх розмноження і захисту від старіння. Їхнє відкриття характеризують як „розв'язання більшості проблем у біології“.

Аду Йонат (Ізраїль), Венкатраман Рамакришнан (Великобританія), Томас Стейц (США) — це імена вчених, які отримали Нобелівську премію з хімії. Дослідники удостоїлися її за вивчення структури та функціонування рибосом — елементів, що забезпечують синтез білка у клітині. Це відкриття дає змогу поліпшити дію антибіотиків.

Нобелівську премією з економіки („премія пам'яті Альфреда Нобеля“) Банк Швеції відзначив американців Елінору Олстром і Олівера Вільямсона. Вчені досліджують позаринкові економічні розрахунки. Е. Олстром

стала першою жінкою, яка удостоїлася Нобеля з економіки за всю історію існування відзнаки („нобелівку“ з економіки вручають із 1969 року).

Нобелівським лавреатом у галузі захисту й зміцнення миру став президент США Барак Обама. Його нагородили за зміцнення дипломатії та співпрацю між народами. Оглядачі називають присудження премії американському президентові радше авансом, стимулом до дій, аніж оцінкою реальних досягнень.

А Нобелівську премію з літератури цьогоріч отримала німецька письменниця румунського походження Герта Мюллер. Її відзначили за змаловання життя знедолених, зокрема в умовах тоталітарного суспільства. Книжки авторки переклали на більше ніж 20 мов світу.

За матеріалами інформагентств

хроніка святкування**Дбаючи про добре ім'я Політехніки**

Заходи, що вже традиційно впродовж кількох тижнів відбуваються в інститутах, змушують задуматися про те, яке надбання має Львівська політехніка, які непересячні особистості в різні епохи здобували тут освіту. До таких роздумів спонукає цікавий відеофільм, який переглядають студенти разом із викладачами.

— Вражає історія Політехніки. Бачимо, скільки добрих традицій заклалися в ній упродовж цих 165-ти років. Тут проходили свій інтелектуальний вишкіл ті, які ставали справжньою елітою нації, навіть усупереч часам, коли у Політехніці могли навчатися лише п'ять відсотків українців, — каже заступник директора ІКТА професор Петро Столярчук, звертаючись до студентів.

На думку Петра Гавриловича, така історія має стимулювати сьогодні кожну молоду людину, яка навчається у Львівській політехніці, не бути байдужим насамперед до навчання, а також до громадського молодіжного життя.

Гордістю університету також є те, що п'ятий корпус, у якому тепер навчаються „іктаківці“, свого часу спроектували студенти Політехніки.

Кожна епоха творить свої пріоритети. Позаяк тепер основну увагу зосереджують на захисті людини та довкілля, то незабаром у навчальних розкладах сучасних студентів з'явиться багато нових дисциплін цього напрямку. Про це на урочистому заході почули від керівництва спудеї-комп'ютерники.

Святкування ювілею — це не лише заглиблення в минуле, це також підсумки сучасних здобутків. Тому найактивніші студенти та викладачі, які багато часу та чимало зусиль докладають до роботи зі студентами, отримали відзнаки — грамоти та дипломи. Серед студентів відзначили Тараса Ткачука, Назара і Тараса Войтківих, Юрія Гарасима, Андрія Гриневича, Дмитра Наумова, Павла Пилипця, Володимира Ракобовчука, Ігора Рудика, Віталія Степанова, Олену Антонюк, Ірину Брао, Максима Герасима, Тараса Гончара, Андрія Шиманського, Анну Хому, Богдана Середницького, Христину Мельник, Василя Лукача, Христину Левинську, Романа Крайовського, Андрія Євстигнеєва, Андрія Дзюбину. Нагороди отримали наставники: Василь Яцук, Євген Походило, Пилип Ско-

Світлина Ірини Мартин

ропад, Анатолій Мельник, Орест Івахів, Ігор Гаранюк, Володимир Ванько, Мирослав Хамуляк, Володимир Мокрицький, Вадим Големба, Леонід Березко, Роман Байцар, Роман Вельган, Володимир Погребенник, Андріан Наконечний, Роман Дунець, Ігор Микитин, Валерій Дудикевич, Ярослав Луцик. У ці ювілейні дні директор інституту Богдан Стадник отримав почесну грамоту ВАК України, а його заступник Петро Столярчук — звання заслуженого діяча науки і техніки.

У цьому інституті студенти беруть активну участь у науковому житті. До наукових досліджень, зазвичай, долучаються з третього курсу, а тут неабияку зацікавленість проявляють багато другоккурсників. Чи не тому незабаром на базі ІКТА буде засновано Студентський науково-дослідний центр. У ньому студенти-політехніки зможуть реалізувати свої наукові амбіції, а також захищати дослідження.

Ювілеєві Львівської політехніки присвятили і підсумкову студентську конференцію, що була частиною урочистості. Студенти різних курсів та кафедр представляли слухачам свої дослідження, а в їхньому обговоренні брали активну участь не лише викладачі, а й студенти. На думку Петра Столярчука, найважливіше в їхній роботі зі студентами — це співпраця і небайдужість до обраного фаху. Зважаючи на це, можна бути впевненим, що такі студенти стануть добрими спеціалістами своєї галузі, що вони і надалі дбатимуть про високий рейтинг Львівської політехніки серед університетів України.

Ірина МАРТИН

коротко

• 15 грудня 2009 року розпочалася реєстрація учасників на зовнішнє незалежне оцінювання у 2010-му, вона триватиме до 31 березня 2010 року. Охочим необхідно подати до одного з пунктів реєстрації документи, які перелічені на сайті центру. Водійські посвідчення та військові квитки цього разу не проходитимуть, потрібен паспорт або свідоцтво про народження. Як повідомила директор УЦОЯО Лариса Середяк, у західному регіоні працює 83 пункти реєстрації, з яких 36 у Львівській області, 9 — у Львові. Бланк сертифіката, який отримає зареєстрований учасник, тепер вміщуватиме його світліну з номерною голографічною наліпкою УЦОЯО.

• Під час зовнішнього незалежного оцінювання у 2011 році ймовірно оцінюватимуть не лише знання, але й здібності абітурієнтів, про це повідомив начальник головного управління освіти і науки Львівської ОДА Павло Хобзей. Він розповів, що на колеї МОН у жовтні розглядали питання про зміну концепції змісту тестів, а також запевнив, що потрібно не тільки мати завдання з перевірки рівня знань, а й почати розробляти та включати тести з виявлення здібностей абітурієнта.

• У 2010 році під час вступу до вишів пільговики мають подавати оригінали документів. Якщо ж вони подаватимуть копії, то вступатимуть на загальних підставах, повідомила УЦОЯО Лариса Середяк. Водночас начальник головного управління освіти ЛОДА Павло Хобзей зазначив, що управління наполягає, щоб Кабмін прийняв певну постанову щодо квотування кількості пільговиків у виші. „Найбільше ми подавали 25%, хоча говориться про 20%“, — сказав він.

• Президент України Віктор Ющенко присвоїв статус національного Тернопільському державному технічному університету ім. І. Пулюя. Під час робочої поїздки на Тернопільщину Глава держави взяв участь в урочистостях з цієї нагоди. Як повідомили в прес-службі Президента, у виступі Віктор Ющенко нагадав, що Іван Пулюй, ім'я якого носить заклад, увійшов у історію не лише як видатний фізик, а й як український патріот, перекладач Псалтиря та Євангелія. Президент висловив переконання, що Тернопільський національний університет готує високих професіоналів, інтелігентів і патріотів нашої держави.

За матеріалами Львівського порталу, zaxid.net**вітання**

Вельмишановний Юрію Ярославовичу!

Від імені ректорату Київського національного лінгвістичного університету і себе особисто сердечно вітаю Вас, Ваших колег, студентів, співробітників із нагоди 165-річчя від дня заснування Національного університету „Львівська політехніка“. Зичу Вам, колективу університету нових творчих здобутків, доброго здоров'я, великого особистого щастя.

Г. АРТЕМЧУК,

професор Київського національного лінгвістичного університету

хроніка святкувань

Львівська архітектурна школа: традиції та перспективи

У Львівській політехніці триває святкування її 165-ї річниці. Нещодавно таке дійство відбулося й в Інституті архітектури.

Директор інституту професор Богдан Черкес представляє одну з найкращих архітектурних шкіл не лише Львова, а й України. Про її наукові здобутки знають і за кордоном. У своєму виступі Богдан Степанович не міг не згадати професора Юліяна Захарієвича, він був не лише практикуючим архітектором, який залишив для нащадків свої непересічні архітектурні споруди. Саме Юліян Захарієвич один із перших започаткував теоретичну архітектурну школу. В числі тих, ким може гордитися Політехніка, відомі постаті архітекторів: Едгар Ковач, Іван Білінський, Тадеуш Обмінський, Василь і Євген Нагірні. Ці та інші особистості мали великий вплив на розвиток Львова й Галичини.

Директор подякував усім, хто доклав зусиль до збереження і розвитку львівської архітектурної школи.

— Ми повинні цінувати те, що зробили до нас, опікуватися тими, хто прийде після нас, — відзначив професор. — На щастя, маємо нині змогу навчати студентів не лише у нашому інституті.

До прикладу, за останніх 15 років лише у Віденському університеті навчалося і вчиться 16 наших студентів. Наші вихованці також здобувають освіту в університетах Амстердама, Лондона. Це позитивний рух, бо до нас вони привезуть нові знання, новий досвід. Саме вони продовжуватимуть розвиток нашої архітектурної школи, робитимуть її популярною як на Сході, так і на Заході.

Перегляд документального фільму „Моя Політехніка“ викликав у доцента кафедри дизайну та основ архітектури Орести Ремешило-Рибчинської відповідні асоціації:

— Такі документальні фільми варто було б зробити про кожен інститут. У цьому фільмі мало інформації про наше СПКБ (Студентське проєктно-конструкторське бюро — К.Г.), про його значення і роль для студентства. Думаю, що така структура нам була б потрібна й тепер. Пригадую, як жваво практикували там не лише архітектори, а й студенти інших факультетів, адже у ті щасливі часи вони могли професійно спілкуватися зі своїми наставниками, так би мовити, „наживо“, індивідуаль-

Професорові Богдану Посацькому грамоту вручає директор інституту Богдан Черкес

но вникати у всі деталі архітектурної школи.

На завершення Богдан Черкес вручив грамоти і дипломи Львівської політехніки найкращим викладачам і студентам інституту, а бакалаврам і магістрам — дипломи першого, другого і третього ступенів огляду-конкурсу дипломних проєктів архітектурних та художніх вишів України. Грамоту за творчі досягнення при розробці дипломного проєкту „Діагностичний центр“ отримав і Тарас Сулик.

Катерина ГРЕЧИН

вітання

Шановний Юрію Ярославовичу!

Від імені ректорату, від себе особисто сердечно вітаю Вас і у Вашій особі науково-педагогічний колектив з 165-річчям Національного університету „Львівська політехніка“.

Ваш навчальний заклад є знаним в системі вищої освіти та науки України. Він пройшов історичний шлях у своєму розвитку й удосконаленні. Високий авторитет університету ґрунтується на творчій та цілеспрямованій праці всіх співробітників, на баченні перспектив та вмінні забезпечити їх досягнення, збереженні та збагаченні традицій, створених попередніми поколіннями викладачів і науковців.

У цей святковий для Вашого колективу день бажаю професорсько-викладацькому складу, співробітникам і студентам міцного здоров'я, щастя, подальшої невичерпної творчості, натхнення та нових успіхів.

А. МАЗАРАКІ,
ректор Київського національного
торговельно-економічного університету,
доктор економічних наук, професор,
академік АПН України,
заслужений діяч науки і техніки України

вітання

Шановний Юрію Ярославовичу! Дорогі друзі!

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова щиро вітає Вас із 165-річчям славного Національного університету „Львівська політехніка“!

З перших років свого існування Львівська політехніка зарекомендувала себе як потужний осередок науки і освіти в Європі, генератор технічних ідей та винаходів. І сьогодні ваш університет є флагманом серед вищих технічних навчальних закладів України.

За 165 років свого існування Львівська політехніка підготувала плеяду відомих учених, спеціалістів, які увійшли в історію науки. Про авторитет навчального закладу у всі часи говорить перелік почесних докторів університету, серед яких Марія Скловська-Кюрі, Ян Франк та інші видатні вчені.

Ювілей університету ви зустрічаєте у напруженій і творчій роботі з реформування освіти, інтенсивно запроваджуючи освітні інновації, інформаційні технології, сприяючи інтеграції української освіти до європейського та світового освітніх просторів. Високу оцінку вашій діяльності дає керівництво України і ми, Ваші колеги.

Бажаємо Вам та всьому колективу здоров'я, успіхів, творчого натхнення, а університету — подальшого розвитку та процвітання.

В. СМІНТИНА,
ректор Одеського національного
університету ім. І. І. Мечникова

на розвиток науки

Попри світову економічну кризу, яка торкнулася й України, незважаючи на близькі вибори (що зазвичай теж створює багатьом державним установам певні фінансові труднощі), Львівська політехніка продовжує підтримувати наукову діяльність особливо здібних молодих учених, у тому числі й фінансово. Уже третій рік поспіль університет оголошує конкурс ґрантів для молодих учених Політехніки, переможцям якого надають кошти на виконання наукових проєктів. Кандидатури на розгляд науково-технічної ради подає Рада молодих вчених університету

Львівська політехніка надає ґранти молодим

У 2009 році ґранти використали на серйозні проєкти

Науково-технічна рада університету на чолі з проректором з наукової роботи Зоряном Піхом 4 грудня заслухала звіти шести молодих науковців, які отримали ґранти по 10 тис. грн. від Львівської політехніки на виконання наукових досліджень у 2009 році. Всі роботи, виконані впродовж 2009-го, оцінили досить високо.

— Можна було б, заслухавши звіти, продовжити ці дослідження, — зауважує керівник відділу організації наукових досліджень та маркетингу університету Надія Віннічек. — Ґранти Львівської політехніки — це лише перша сходинка до серйозної наукової роботи молодих учених. Тут вони лише вчаться займатись науковою діяльністю, готувати документи на одержання ґрантів, починають бачити перспективи своєї наукової діяльності. Сподіваємося, що надалі вони працюватимуть і з іншими ґрантами, зокрема міжнародними.

На думку голови Ради молодих учених Політехніки Олексія Ланця, особливо успішні проєкти науково-технічного спрямування і на прикладну тематику. Оскільки він відзначив Романа Федоришина (ІЕСК), який на кошти ґранту (проєкт „Встановлення та усунення додаткових похибок вимірювання витрати природного газу на ділянках зі змінними параметрами потоку“) розробив установку, в декілька разів дешевшу за аналогічні іноземні та заводські українські.

У 2010-му кошти на науку отримають чотири молоді науковці

За рішенням науково-технічної ради, один із попередніх ґрантів отримав продовження і на 2010 рік у розмірі 20 тис. грн. — Ярослав Жидачевський (ІТРЕ) продовжить розвивати свою тему, виконуючи проєкт „Оптимізація властивостей ортоалюмінату ітрію, легованого марганцем, для термолюмінесцентної дозиметрії іонізаційного випромінювання“, адже попередня робота молодого науковця, за яку він

звітував, мала серйозні результати. Вона, очевидно, матиме і практичне застосування. А от уже понад два роки поспіль, відповідно до Положення про ґранти, один науковець не може претендувати на отримання ґранту.

На таку ж суму (20 тис. грн.) Політехніка профінансує проєкт Віктора Кусьнежа (ІМФН) „Вплив термообробки на фундаментальні оптичні характеристики ультратонких плівок CdS“. Ще двом науковцям науково-технічна рада запропонувала на наукові проєкти по 10 тис. грн.: Олександрі Івановій (ІНЕМ) на виконання проєкту „Формування та методичне забезпечення діяльності центрів трансферу технологій“ та Ірині Кіракевич (ІБІД) — проєкт „Високофункціональні та самоущільнюючі бетони на основі модифікованих цементних композицій нової генерації“.

Вибір саме цих молодих науковців для надання їм ґрантів Надія Романівна пояснює тим, що їхня тематика відповідає сучасним найактуальнішим науковим напрямкам роботи Львівської політехніки, які пов'язані з новітніми, інноваційними технологіями та їх трансфером.

— Чесно кажучи, ми сподівалися, що з кожним роком конкурс на ґранти буде все більший. Думали, що принаймні секція РМВ кожного інституту серйозніше ставитиметься до можливості отримати ґрант на наукові проєкти, — додає ложку дьогтю Надія Віннічек. — Але є інститути, які взагалі не подають заяв на участь. На жаль, конкурс ще не на-

стільки широкий — як на рівні інститутів, так і на рівні університету.

— Всі голови секцій мали вчасно повідомити молодих науковців про конкурс ґрантів. І важко сказати, чому три інститути (ІГСН, ІКНІ, ІЕСК) проігнорували таку інформацію — чи то погано спрацювали голови секцій, чи то інертні самі науковці, — знижує плечима Олексій Ланець, але відразу знаходить можливе пояснення: — Мабуть (наприклад в Інституті гуманітарних і соціальних наук), тематика не зовсім корелюється з актуальними нині інноваційними напрямками, які активно розвиваються у Львівській політехніці. Але конкурс був. Заяв було більше, ніж ми подали на науково-технічну раду. Просто ми провели відбір на рівні інститутів та на рівні Ради молодих учених.

Не згідний голова РМВ також і зі строгістю науково-технічної ради при розгляді запитів на ґранти:

— На мою думку, якби була така можливість, варто також надати ґранти ще Тетяні Коваленко (ІХХТ), Романові Кочану (ІКТА), Володимирові Гурському (ІІМТ). Науково-технічна рада мотивувала відмову тим, що їхні теми пов'язані із держбюджетною тематикою, тобто ці напрями у Політехніці вже достатньо розвиваються, але я вважаю, що їх також варто було би відзначити. Тим більше, що це технічні напрями — найбільш матеріяло- та трудомісткі. Крім того, саме серед молодих науковців технічних напрямів найбільший вихід докторських дисертацій.

Тетяна ПАСОВИЧ

Рука кафедри — на пульсі енергоефективності

Історична довідка

Кафедра електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства заснована в 1963 році, вона наймолодша в Інституті енергетики та систем керування Львівської політехніки. Кафедра готує фахівців із двох спеціальностей, обидві з яких сформулювалися як відповідь на актуальні проблеми розвитку економіки. Поява першої — з електропостачання — зумовлена зростаючими обсягами використання електроенергії в промисловості, сільському та комунальному господарстві, другої — з енергетичного менеджменту — гострою необхідністю ефективного використання все дорожчих та дефіцитніших енергоресурсів. Перший випуск спеціалістів із електропостачання промислових підприємств кафедра святкувала у 1964 році (12 випускників денної та стільки ж заочної форм навчання), а з енергетичного менеджменту — у лютому 2003 року.

Спочатку кафедра розташовувалася у головному корпусі, а в 1973 року, разом із факультетом, її перемістили в п'ятий навчальний корпус. Крім лабораторій, які перенесли з головного корпусу, було створено кілька нових, зокрема, лабораторію унікальної динамічної моделі електропостачальних систем. Зараз опрацьовується концепція модернізації моделі.

При кафедрі діє аспірантура.

Першим завідувачем кафедри був професор Георгій Генріх, нині кафедру очолює професор Антон Маліновський.

Наукові розробки

На час заснування кафедри більшість її працівників були залучені до розроблення одночасної передачі електричної енергії змінним і постійним струмами спільними лініями електропередавання. Ідея такої передачі належить Григорієві Денисенку та Миколі Максимовичу, котрі в різний час очолювали Львівську політехніку. Згодом Г. Денисенко став ректором Київської політехніки, а М. Максимович — ректором Львівського університету ім. Івана Франка. Досвід, здобутий під час дослідження одночасної передачі, дозволив науковцям кафедри пізніше успішно вирішувати проблему запобігання масовому аварійному виходу з ладу повітряних електропередач через відкладання ожеледі на проводах і тросах. Результати цих досліджень лягли в основу двох докторських і понад 15 кандидатських

дисертацій; більшість дисертантів нині працюють на кафедрі.

— Працівники кафедри — основні співавтори керівних вказівок із топлення ожеледі на лініях електропередавання, які обов'язкові для енергетичних підприємств колишнього Союзу, а тепер України та Росії, — не без гордості каже Антон Маліновський. — Це рідкісний випадок визнання високого рівня наукових розробок навчального закладу. А ще ми розробили схеми статичних компенсаторів реактивної потужності прямого регулювання, зараз продовжуються дослідження у цьому напрямі з використанням нової елементної бази перетворювальної техніки. Понад 15 років працюємо й над новою схемою живлення електроприймачів із різкозмінним навантаженням, що дає змогу істотно обмежити негативні впливи таких приймачів на енергосистему. Успішно розвиваються нові розробки з підвищення надійності роботи електроустаткування з обмотками високої напруги. Співпрацюємо також із фондом досліджень Державного університету штату Нью-Йорк, США, виконуємо спільні дослідження в царині математичного моделювання інженерного забезпечення промислових і цивільних об'єктів.

До наукової роботи залуцаємо студентів, магістрів й аспірантів. Мушу констатувати, що талановита молодь охочіше йде працювати на виробництво, тому небагато вдається втримати на кафедрі. До слова, лише за останні роки два наші випускники аспірантури після успішного захисту дисертації пішли працювати у промисловість.

Регіональний центр енергоменеджменту

Проблема енергоощадності в Україні останнім часом серйозно ускладнилася: вичерпуються природні енергетичні ресурси, енергоносії дорожчають. Україна, на жаль, належить до країн з великими енерговитратами. Через неекономність і застарілі технології багатьох виробництв ми використовуємо на одиницю продукції у 3 — 4 рази більше енергії, ніж розвинені держави. До участі у вирішенні цієї проблеми кафедра долучилася уже наприкінці 90-х років минулого століття. Викладачі поїхали на навчання у Центр підготовки енергоменеджерів НТУ „КПІ“ за проектом TACIS. Щоб згодом працювати злагоджено, до навчання залучили також представників адміністрації

Професор Антон Маліновський та провідний доцент Володимир Турковський

університету та міської влади. Всі отримали посвідчення енергетичних менеджерів. Згодом, за ініціатииви декана електроенергетичного факультету Георгія Лисяка та завідувача кафедри Антона Маліновського, у Політехніці був створений Регіональний центр енергозбереження та енергоменеджменту, а пізніше ліцензована спеціальність „Енергетичний менеджмент“. До слова, ідею підтримав також проректор Станіслав Воронов. Офіційне відкриття Центру відбулося 22 жовтня 1999 року. З часу його створення директором є провідний доцент кафедри Володимир Турковський.

— Наше основне завдання, — розповідає Володимир Турковський, — перепідготовка та підвищення кваліфікації управлінських, наукових і педагогічних кадрів, спеціалістів у сфері енергоощадності й енергоменеджменту; підготовка фахівців з енергоощадності та енергоаудиту; просвітницька робота, консультаційна діяльність; співпраця з галузевими організаціями, підприємствами, науково-дослідними інститутами. Для слухачів ми підготували „Бібліотеку енергоменеджера“. Вона складається з 18 навчальних посібників, в яких враховані український і зарубіжний досвід у сфері енергозбереження. Один із напрямів дослідницької роботи — оптимізація систем централізованого теплопостачання. Є позитивні впровадження досліджень у Червонограді та Сокалі. Нині працюємо з ЛКП „Залізничне теплоенерго“. Там, де впроваджують наші, зазвичай маловитратні рекомендації, зменшуються не лише видатки на теплопостачання, а й кількість нарікань споживачів на теплопостачальників.

Катерина ГРЕЧИН

Виборчий бюлетень має більшу силу, ніж куля

17 січня 2010 року ми обиратимемо Президента. Як молоді оцінити передвиборчу кампанію і потенціали кандидатів, щоб зробити правильний вибір, розповідає завідувач кафедри політології Львівської політехніки Ярина Турчин

— Ярино Богданівно, напередодні президентських виборів є великий процент громадян, які не визначилися або проти всіх, або взагалі не бачить сенсу в тому, щоб іти на вибори. Про що це свідчить?

— Про політичну апатію суспільства, яка значною мірою є наслідком недовіри населення до органів державної влади й до самого інституту виборів. У 2004 році колишній президент Польщі Лех Валенса, аналізуючи події в Україні, сказав, що кожна держава переживає період „ключових п'яти хвилин“, коли визначаються її пріоритети, форми розвитку, напрямки політики. На його переконання, цей час для України майже вичерпався. Вибори — 2010, точніше їхні результати, засвідчать, який шлях державного розвитку ми обираємо: демократичний чи неоавторитарний. Кожен громадянин мусить це усвідомити.

Нині основна проблема — це розбалансованість, нестабільність політичної системи України, що призводить до негараздів у всіх сферах життя, а також відсутність сконсолідованої проукраїнської політичної еліти. Є потреба у новій еліті, сформованій на ідеях громадянського суспільства, яка керуватиметься новими підходами. І, безперечно, її основа — це молодь, зокрема студентство, яке є центром змін.

— Як гадаєте, чи відбудуться якісні зміни в суспільстві після виборів Президента?

— Чи будуть суттєві зміни, покаже час. Наразі політологи не беруться прогнозувати, хто переможе на виборах, адже значна частина українців, зокрема молодь, остаточно не визначилася. Центр соціологічних та політичних досліджень „Соціс“ заявляє, що на сьогодні активність молоді, порівняно з іншими категоріями населення, значно нижча, ніж 2004 року. До слова, лише незначна частина студентів під час виборчого процесу керується політичними й ідеологічними вподобаннями. Більшість через скрутне матеріальне становище, на жаль, розглядає вибори виключно як можливість заробити. Водночас апатія, несприйняття виборів молоддю має ряд причин.

— Яких саме?

— По-перше, молодь не довіряє виборам: не вважає їх легітимними, прозорими, такими, що відображають волевиявлення більшості. По-друге, молоді люди отримують масу інформації (десь 80 відсотків через ЗМІ й 20 — зі спеціальних наукових джерел), яку їм доволі важко проаналізувати та самостійно зробити висновки. По-третє, молодь не розуміє значущості виборів для суспільства. Крім того, її недостатньо залучають до участі у владі. Тому молоді люди втрачають віру в те, що їхній голос є впливовим.

— Якими критеріями мають керуватися молоді люди під час виборів?

— Молодь — це специфічна категорія населення з власними життєвими пріоритетами. Соціологія свідчить, що більше 41 відсотка молодих людей віддає перевагу розвагам, понад 30 — навчанню, а решта — займається бізнесом, політичною діяльністю. До 22 років молодь насамперед турбує освіта, пізніше — сім'я, можливість забезпечити її.

Готуючись до виборів, молоді люди мали б визначити для себе найпріоритетніші питання і придивитися, як вони відображені у передвиборчих програмах кандидатів. (Зазначу, що з вісімнадцяти претендентів на пост Президента лише частина згадала про проблеми молодіжної політики, зокрема освіти, а двоє кандидатів взагалі забули про них). Далі варто з'ясувати, чи розроблені механізми й часові межі реалізації задекларованих гасел. Важливо, що половина кандидатів — це люди, представлені або в законодавчому органі, або в системі виконавчої влади. Тож вони й раніше апелювали до молоді, роздаючи обіцянки, які не втілили донині. Тому молоді люди повинні навчитися контролювати владу, насамперед через виборче право.

Тут визначальним є формування у молоді нового типу політичної свідомості й політичної культури. Як підказує європейський досвід, важливе в такій ситуації молодіжне самоврядування, що

засвідчує здатність молоді самостійно мислити, приймати рішення і нести відповідальність за них. Вважаю, досвід Львівської політехніки тут показовий.

— Самоврядування є ґрунтом для формування майбутньої політичної еліти?

— Так. Нині Україна перебуває в критичному становищі саме через відсутність нової політичної еліти. Є активна прогресивна молодь, але їй бракує досвіду державного управління. Цей досвід вона може й повинна отримати від старших, але, що прикро, зв'язок між поколіннями розвинутий недостатньо.

— Коли настане зміна еліти?

— Думаю, у недалекій перспективі. Адже молоде покоління вже дозріло і здатне приймати важливі політичні рішення. Молодь комунікабельна і, на мій погляд, швидше знайде шлях до об'єднання суспільства й вирішення найгостріших проблем.

— Як (і чи можна) у потоці агітації й антиагітації розібратися, де правда, де брехня, де піар?..

— Останні дослідження засвідчують, що нав'язлива політична агітація вже не має такого ефекту, як раніше. Здебільшого політики намагаються привернути увагу молоді не конструктивними пропозиціями розв'язання молодіжних проблем (працевлаштування, забезпечення житлом, боротьба з алкоголізмом, наркоманією тощо), а популізмом, безплатними концертами, матеріальною підтримкою. Як із цим боротися? За допомогою знань. Якщо молода людина має хоча б основи політичної освіти, вона не стане в руках кандидата засобом для досягнення його меркантильних цілей. Якщо студент Політехніки уважно прослухає курс політології, то зуміє зорієнтуватися в політичному житті, структурувати події, процеси, інформацію та зробити свій вибір. І тоді вислів Авраама Лінкольна про те, що виборчий бюлетень для політика має більшу силу, ніж куля, буде реальністю.

Також слід залишатися оптимістом і розуміти, що в кожній державі політики багато обіцяють, але не все виконують. Важливо самостійно приймати рішення, опиратися на власні сили і безпосередньо долучатися до політичного життя. Нині молодь незадоволена своїм становищем, проте лише 20 відсотків проявляє політичну активність, натомість 70 — не докладає жодних зусиль для поліпшення ситуації. А під лежачий камінь вода не тече. Тож, якщо хочемо жити в іншій державі, не можна відсторонюватись і чекати, поки хтось вирішить твої проблеми.

Розмовляла Ірина ШУТКА

студентське самоврядування

Добрі традиції та новий досвід

Студентське самоврядування Інституту комп'ютерних технологій, автоматики та метрології очолює голова Колегії та профбюро ІКТА Андрій Євстігнеєв.

Особливо важливий для студентів, які проживають у гуртожитку, є житлово-побутовий відділ, що відповідає за поселення та виселення студентів, стежить за дотриманням порядку. Очолує цей відділ Ростислав Волицький.

Неодноразово члени Колегії та профбюро ІКТА відстоювали права студентів. Особливо яскравим прикладом діяльності житлово-побутового відділу став випадок, коли керівництво студмістечка не погоджувалося перепоселити студентів, які за результатами сесії мали одне чи більше перескладань на комісії. Членам студентського самоврядування ІКТА вдалося відстояти права майже усіх студентів, за винятком тих, хто погодився на виселення.

Не менш активно працює й соціальний відділ, яким керує Андрій Гриневич. Цей відділ займається збором коштів та соціальною роботою. Так, традиційною вже стала підготовка до свята Миколая. На зібрані кошти молодь закуповує солодоші та фрукти і разом із учасниками КВН, які готують розважальну програму, відвідують дитячий будинок.

На належну матеріальну підтримку профбюро можуть розраховувати й студенти-сироти, напівсироти, а також ті, з ким трапився нещасний випадок, та мало-забезпечена молодь.

Представники профбюро опікуються й оздоровленням студентів, тобто займаються розподілом путівок. Починаючи з 25 грудня минулого року, на оздоровчій базі „Політехнік-2“ (с.мт. Славське) відпочило 39 студентів, а в „Політехніку-3“ (с.мт. Морське) побувало 24 студенти, в Алушті на базі „Політехнік-1“ відпочили 122 студенти, а 36 спудеїв скористалися путів-

ками в санаторій-профілакторій Львівської політехніки.

Студенти брали активну участь у проведенні Всеукраїнського конкурсу наукових робіт із метрології. А у травні долучилися до організації Міжнародного молодіжного фестивалю науки *Litteris et artibus*, а саме — до організації Міжнародної конференції молодих науковців „Комп'ютерні науки та інженерія — 2009“.

Однак найрозвинутішим є культмасовий відділ і культмасова комісія, які очолюють Василь Медецький та Юлія Волкова. Цей відділ вносить у студентське життя святкове різнобарв'я. Доброю традицією вже стало щорічне прикрашання ялинки біля деканату.

А цього року із нагоди святкування ювілею Львівської політехніки члени профбюро випустили стінгазету, на якій молодь розмістила найцікавіші фотографії зі свого студентського життя. Цей добрий почин вони планують зробити традицією і, можливо, навіть щомісяця створювати таку газету. Також студенти завжди беруть участь у традиційних фестивалях „Весна Політехніки“ та „Осінь Політехніки“.

Не відстає і спортивний відділ. У березні цього року студенти Інституту комп'ютерних технологій, автоматики та метрології разом із молоддю із Інституту геодезії провели змагання з шахів. Досить часто профбюро проводить турніри з тенісу та міні-футболу. Окрім цього, навесні провели спортивно-розважальний вечір відпочинку „ІКТА Open-Air Party“, під час якого молодь могла не лише добре порозважатися, але й позмагатися в баскетболі.

Профбюро ІКТА має ще й туристичний відділ, який займається організацією та проведенням туристичних поїздок студентів, PR-відділ, який інформує студентів про акції та заходи, виготовляє афіші, плакати тощо.

Наталія ПАВЛИШИН

коротко

• **Ще один спеціальний пункт, де матері можуть анонімно залишити небажану новонароджену дитину, відкриють у Львові в шпиталі ім. Андрея Шептицького, за адресою вул. Озаркевича, 4.** Таке „Вікно життя“ вже діє поблизу Собору св. Юра. Організатори проекту не обмежуватимуться лише відкриттям таких пунктів. Вони звернулись за допомогою до Церкви, лікарів, громадських організацій, студентів, щоб провести широку інформаційну кампанію; розповсюджуватимуть інформаційні буклети у навчальних закладах, гуртожитках, інтернатах, в усіх жіночих консультаціях області. А для школярів, студентів, вихованців інтернатів організуватимуть зустрічі з авторитетними людьми, аби попередити необдумані вчинки.

• **У Львові розпочав діяти проєкт „Українська студентська картка“, яка дає можливість студентам економити свої витрати у багатьох закладах торгівлі, харчування, туризму, техніки, навчання, розважальних комплексах та інших установах України.** У Львові карточка діє більш ніж у 80 закладах. В основі побудови дисконтної мережі є принцип „вибір студента“: студенти обирають, в якому закладі вони хотіли б отримувати знижку, а дисконтна система домовляється з цим закладом. Карточка розповсюджується в усіх вишах Львова через профкоми чи студентські самоврядування. Можна це зробити і через інтернет за адресою: <http://student-card.com.ua>.

Н. П.

наш календар

19 грудня — святого Миколая Чудотворця.

20 грудня — День української міліції.

22 грудня — День енергетики.

Пам'ятні дати

17.12.1797 — народився Джозеф Генрі, американський фізик, який відкрив явище самоіндукції, перший збудував потужний електромагніт і електродвигун.

17.12.1919 — помер П'єр Ог'юст Ренуар, французький живописець.

18.12.1856 — народився Микола Садовський (Тобілевич), видатний український артист і письменник.

18.12.1871 — народився Микола Вороний, видатний український письменник.

18.12.1876 — народився Петро Холодний, український художник і політичний діяч.

19.12.1870 — помер український композитор Михайло Вербицький, укладач музики до Національного Гімну.

19.12.1919 — народився Микола Лукаш, український письменник-перекладач.

19.12.1920 — народився Микола Руденко, український письменник, відомий правозахисник, один із засновників Української Гельсінської Спілки.

20.12.1616 — у Києво-Печерській друкарні вийшла у світ перша датована книга.

20.12.1899 — народився Іван Пільгук, український письменник і літературознавець.

21.12.1556 — народився митрополит Петро Могила, український громадський та церковний діяч, письменник, фундатор Київської колегії.

21.12.1898 — П'єр і Марія Кюрі відкрили радій.

22.12.1833 — народилася Марія Вілінська-Маркович (псевдонім Марко Вовчок), українська письменниця.

23.12.1790 — народився Жан Франсуа Шампольон, французький єгиптолог, який розшифрував давньоєгипетські ієрогліфи.

23.12.1799 — народився Карл Брюллов, російський художник, який брав участь у викупленні Т. Г. Шевченка з кріпацтва.

християнські свята

„Сохрани нас від усякого лиха“

Свято Миколая, яке ми відзначаємо 19 грудня, є чи не найочікуванішим і найбажанішим дитячим святом. За традицією, в ніч з 18 на 19 грудня святий Миколай приносить малечі подарунки і кладе їх під подушку. Ще задовго до свята дітлахи пишуть листи Миколаєві, у яких розповідають про свої добрі та погані вчинки впродовж року і просять про подарунки. Цей лист, як правило, адресують до „Канцелярії Миколая“.

Доказів про життя святого Миколая збереглося мало. Одними з джерел є перекази святого Андрія Критійського (VII ст.) та монаха-студита Івана з Константинополя (V ст.).

Миколай, згідно з переказами, народився 270 — 286 рр. у грецькому місті-колонії Патарі у провінції Лікія (Мала Азія) в багатій родині. Ще змалку він багато часу проводив у молитвах і врешті відрікся від світського життя та став монахом. Роздавши все своє добро

бідним, вирушив до святих місць. Після повернення став священником, а згодом і єпископом у Лікії (місто Мір). Є свідчення, що Миколай брав участь у Першому Вселенському Соборі 325 року в Нікеї.

Та найбільше він прославився добродійністю, захистом бідних і скривджених. До наших часів дійшли історії, як Миколай давав гроші на придане убогим дівчатам; врятував від несправедливого обвинувачення засуджених на страту, вирвавши з рук ката меч; прийшовши уві сні до імператора Костянтина, захистив трьох полководців; прислав корабель із харчами для одноплемінників, яким загрожувала голодна смерть. А найбільше збереглося розповідей про опіку та подарунки для дітей.

Святий Миколай вважається опікуном воїнів, водіїв, мандрівників, допомагає бідним у скруті, є покровителем дітей і студентів, моряків і торговців. Саме до його імені звертаються, коли спіткала

біда чи невдача, коли сталася катастрофа чи вирує природна стихія.

В Україну культ святого Миколая прийшов разом із християнством. На Галицьких землях однією з найстаріших є церква Миколая у Львові (XIII ст.). До слова, пісні про цього святого належать до найдавніших зразків української поезії, найпопулярнішою з яких є „Ой хто, хто Миколая любить“.

Це свято, як і багато інших в нашому народі, не обминули народні звичаї. За традицією, на Миколая старші господарі села збиралися, щоб зварити пшеничного пива. Влаштували гостину, після якої всі весело та з піснями їздили на санях довкола села.

українські традиції

Завтра прийде Миколай

До політехніків

Невід'ємною складовою свята Миколая у Львівській політехніці є подарунки від Колегії та профкому студентів і аспірантів для студентів-сиріт та студентських діток. Також святковий настрій не омине й усіх дітей працівників університету, вони теж отримують пакуночки від профкому працівників Львівської політехніки.

Творці казки для ближнього

Доброю традицією Студентського братства Львівської політехніки стали відвідини дітей Лопатинської спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату. Як і щороку, незадовго до свята братчики разом із вихованцями інтернату пишуть листи до святого Миколая та малюють малюнки.

Кожного року активісти Братства організують виставку-авкціон „Святий Миколай очима дітей-сиріт“, зібрані кошти з якого використовують для купівлі подарунків. Не став винятком і цей рік. Впродовж двох днів (14 — 15 грудня) діяла виставка-авкціон дитячих малюнків.

Окрім цього, хлопці розносили дитячі листи і за допомогою небайдужих людей, за підтримки керівництва та працівників Львівської політехніки комплектували подарунки для кожного вихованця інтернату.

А 18 грудня, напередодні свята, братчики з подарунками та підготовленою святковою виставою відвідають вихованців інтернату, які вже з нетерпінням чекають на їхній приїзд.

Головним організатором опікуництва над інтернатами є Мальтійська служба, що підтримує молодіжні угруповання, які допомагають дітям-сиротам. Так, Студентському братству ця організація допомагає транспортними засобами для поїздки в Лопатин.

Студентський Миколай

Постійна рада студентів, що діє при Центрі студентського капеланства, організувала для політехніків акцію „Студентський Миколай“, яка пройде саме сьогодні, 17 грудня, у світлиці гуртожитку № 15 Львівської політехніки.

Перед Літургією, яка розпочнеться о 17 годині, студенти мають принести подаруночки вартістю до 15 гривень і поскладати їх у торбу святого Миколая. А після спільної Служби Божої всі перейдуть до світлиці та чекатимуть на прихід святого Миколая, який роздаватиме подарунки.

Також капелани подали ідею, як самостійно організувати маленьке свято у кімнатах гуртожитку. Для цього треба на листочках написати імена мешканців кімнати і методом жеребкування обрати, хто і кому готуватиме подарунок. Тут студенти можуть фантазувати як завгодно — чи придбати подаруночок, чи власноруч виготовити несподіванку. А під вечір непомітно треба покласти подарунок під подушку тому, для кого він призначений. Потім можна ще й відгадувати, хто був потаємним Миколаєм.

Цю ж ідею можна використати й для подарунків між одногрупниками.

коротко

- Польські харцери передали львівським пластунам Вифлєсський вогонь миру. Ця врочиста подія відбулася 15 грудня 2009 року на українсько-польському кордоні, у пункті пропуску Рава-Руська. Після офіційної передачі вогонь прибуде до Львова, де його урочисто віддадуть на збереження в собор св. Юра. Там він перебуватиме до 4 січня, саме цього дня його передадуть громаді Львова.
- Урочисте відкриття „Фабрики Святого Миколая“ відбулося 14 грудня у приміщенні Львівського палацу мистецтв у рамках доброякувної акції „Миколай про тебе не забуде“. Мета акції, яку вже дев'ятий рік поспіль проводить МГО „Академія Української Молоді“ спільно з навчальними закладами, громадськими організаціями та спільнотами, — подбати про те, щоб Святий Миколай прийшов до усіх тих, хто цього потребує.
- З 13 по 19 грудня у Львівській Архиепархії запровадили молитовний захід читання Святого Письма „Слово Боже серед нас“. Під час тижня Біблії в усіх парафіях Архиепархії читатимуть перше послання Івана Богослова, яке допоможе у часі Різдваного посту зрозуміти великий дух і глибину Христового учня, якими має горіти серце кожного християнина.

Сторінку підготувала
Наталія ПАВЛИШИН

до Джерел

Андріївські вечорниці для студентів організував Центр студентського капеланства 10 грудня в приміщенні гуртожитку № 15 Львівської політехніки

Веселі вечорниці у студентській світлиці

Атмосфера свята вже панувала навіть при вході до студентської світлиці, яку прибрали за давньою українською традицією вишиваними рушниками та величезними квітчастими хустками. Їх, здавалося, дістали з бабусиних чи навіть прабабусиних скринь. Не схожі одна на одну вишиванки, ткані та вишивані пояси, намисто, запаски, в які повдягалися дівчата, милували око і зігрівали серце — який безцінний скарб має наш народ! Не відставали й хлопці — красувалися у вишитих сорочках.

На вечорниці прийшли не лише студенти Львівської політехніки, але й Академії друкярства, Лісотехнічного університету, Міжрегіональної академії та всі, хто хотів весело позабавлятися.

Приготування до вечорниць кипіли — дівчата накривали стіл усілякими смаколиками, що поносила молодь, місили тісто на вареники. Вони якраз мали стати перепусткою на вечорниці для юнок і гостинцями для парубків, які, як і багато років тому, були обов'язковими учасниками вечорниць. Молоді господині та навіть маленькі господиньки, котрі з батьками завітали на свято, вміло ліпили вареники і ділилися досвідом, як краще замісити тісто, вчили одна одну, як красивіше заліплювати цей смачнющій виріб.

Театралізовані вечорниці під супровід українських пісень та колядок, що підготували студенти Львівської політехніки, подарували подорож на сотню років у минуле, коли наші предки довгими зимовими вечорами

збиралися разом. Головна господиня вечорниць запросила парубків до своєї оселі, бо аж троє дочок на виданні! Хлопці, отримавши через посильного дозвіл, з колядою завітали до господи на забаву. А там — і жарти, і забавлянки, і співи... Але ж ніч перед святом Андрія не може минути без ворожби. Чого тільки не понавигадували дівчата: коноплі сіяли, чоботи через хату кидали, щоб довідатися, з якого боку судженого їм чекати, собаку балабушками годували (правда, той такий голодний був, що всі поїв, а юнкам — радість, адже усі заміж виходять). Ще дівчата судженого на вечерю кликали, ложками об миски вистукували, аби почути, звідки собаки гавкатимуть, бо звідти й коханий буде; чоботи до дверей по черзі переставляли — чий чобіт першим дійде, та перша й сім'єю обзаветься. А ще дівчата дізнавалися ім'я майбутнього чоловіка та ким він буде...

Не менш цікаво забавлялися й хлопці. Вони підвісили калиту, яку дівчата спеціально для вечорниць спекли, і, осідлавши кочергу, змагалися: кому вдасться першому надкусити калиту, тому наступного року бути паном Калитинським. А дівчата тим часом з усієї сили дотепними жартами намагалися розсмішити панів Кочергинських, аби їм не вдалося здійснити задуманого.

Світлина Софії Матвіїв

Після вистави хлопці та дівчата змагалися у знанні українських пісень, що розпочинаються на „ой“. Молоді голоси та рідні мелодії зачаровували та відносили кудись далеко, де ще зовсім нікому не відомі технічні досягнення, сучасне шалене життя. А скільки народних пісень знає сучасна молодь! „Ой не шуми, луже, зелений байраче“, „Ой, дівчино, шумить гай“, „Ой під вишнею, під черешнею“, „Ой на горі два дубки“... і ще багато-багато гарних українських пісень, яких не здатні заглушити бездарні мотиви сучасної естради. Поступово пісенні змагання переросли у веселі переспіви, які доповнювалися дзвінким дівочим сміхом і хлопчачими дотепами.

Для невеличкого перепочинку всіх гостей Андріївських вечорниць запросили до чагувань, до переповненого смаколиками, які поносили студенти, столу.

Після гостини молодь продовжила забавлятися, випробовувати, хто ж прудкіший. А скільки обіймів отримали дівчата, передаючи парубкам яблуко, затиснене між шиєю та бороною, до якого в жодному разі не можна було торкатися руками!

Гарний настрій, сміх, жарти панували у студентській світлиці.

Завершилися святкові вечорниці ласуванням вареників зі сметаною (дівчата добре постаралися) та колядками, які ще більше налаштували на святковий передріздвяний настрій.

**Святкувала та милувалася
Наталія ПАВЛИШИН**

Світлина Наталії Павлишин

презентація

Цінний подарунок до свята

З нагоди 104-ї річниці від часу заснування у Львові Національного музею ім. Андрея Шептицького відбулася урочиста презентація рельєфу Олекси Новаківського „Портрет митрополита Андрея Шептицького“.

За свою понад столітню історію музею отримував чимало подарунків від Олени

Кульчицької, Леопольда Левицького, родини Трушів, Свенціцького та інших.

Рельєф Олекси Новаківського „Портрет митрополита Андрея Шептицького“ зберігатиметься у фондах музею, доки не створять музей митрополита. Рельєф відлитий із бронзи за кошти Інституту колекціонерства українських мистецьких пам'яток при НТШ та народного депутата України Ігора Гриніва.

Н. П.

таланти політехніки

Дві струни душі

7 грудня з нагоди 165-річчя Львівської політехніки у 226 авдиторії головного корпусу відбувся черговий святковий захід — відкриття виставки малярства Ігора Грицяя.

Ігор Євгенович Грицай — завідувач кафедри технології машинобудування Інституту інженерної механіки та транспорту Львівської політехніки, доктор технічних наук, професор, академік Академії підйомно-транспортних наук України. У Львівській політехніці працює вже 22 роки, маючи загальний стаж науково-педагогічної роботи 27 літ.

Малює він із 1979 року, хоч освіти у галузі образотворчого мистецтва не має. Однак виставка — це яскравий приклад того, що декому цього й не потрібно, коли є талант від Бога. Роботи Ігора Грицяя виконані у техніці олійного живопису, акварелі, змішаної техніки та пастелі. Вони були представлені на персональних виставках автора в Будинку архітектора („Порохова Вежа“, 1985 р.), у виставковому залі Музею народної архітектури та побуту (1987 р.), Будинку творчої молоді ім. В. Івасюка (1989 р.), Національному музею ім. А. Шептицького (1991 р.), Виставковому залі Фонду ім. А. Шептицького (1993 р.) та Львівському палаці мистецтв (1997 р.). Це сьома персональна виставка автора.

Ректор Львівської політехніки Юрій Бобало на відкритті виставки сказав:

— Ми звикли такі події називати неординарними, тому що основне завдання Львівської політехніки — готувати висококваліфікованих фахівців. Але у Політехніці є дуже багато людей, які поряд із науковою, освітньою діяльністю роблять ось такі речі. Бажаю нашому славному докторові наук успіхів не тільки в основній роботі, але й у тому, щоб його праця завжди приносила радість, натхнення і

задоволення тим людям, які будуть оглядати його картини.

Проректор з наукової роботи ЛНАМ, професор, мистецтвознавець Роман Яців зазначив:

— Відчувається висока ерудиція в малярстві, графіці, в історії світової художньої культури. Його життєве, духовне, моральне кредо повністю реалізується в цих композиціях. Можна говорити й про багатий тематичний діапазон і ракурси, з яких пан Ігор бачить Львів. Вони не збігаються з ракурсами картин чи графіки інших митців. Це означає, що художник не лише мислить категоріями своєї індивідуальності, а й ставить собі професійну мету — не повторюватися й творити свій індивідуальний образ.

Володимир Гайдук, голова профкому працівників Львівської політехніки, у вітальному слові сам себе процитував:

— В одному з моїх віршів є такі рядки: „Візьму красу за кінчики — і людям понесу“. Ось так, очевидно, робить і пан Ігор.

Сам Ігор Грицай поділився з нами:

— Ця виставка для мене особливо дорого, бо я вперше виставляю свої роботи в залах альма-матер. Я хотів би, щоб вона була моєю маленькою скромною квіточкою у букеті поваги й подяки нашій дорогій Львівській політехніці.

Софія МАТВІЙ

коротко

• 9 грудня у Львівській філармонії пройшов концерт пам'яті однієї з найвидатніших оперних співачок ХХ ст. Ірини Маланюк. Участь у концерті взяли зірки оперної сцени — Вікторія Лук'янець, Зоряна Кушплер, Шалва Мурерія, Тарас Конощенко та Національна заслужена академічна капела України „Думка“ у супроводі Академічного симфонічного оркестру Львівської філармонії. Музиканти виконали „Реквієм“ Верді.

• Андрій Любка презентував Україну на польському поетичному фестивалі Puls literatury в місті Лодзь. Фест тривав до 17 грудня. Цьогоріч він був ювілейний — п'ятнадцятий. Саме з цієї причини організатори вирішили запросити одного гостя з-за кордону, яким і став наш молодий поет.

• Львівський гурт „Інкустатор“ випустив у світ промодиску із робочою назвою „Спираль“. На диску вміщено три пісні, написані у стилі death-metal з вкрапленнями groove, industrial та folk. Багаторічний досвід гри на андеграундній сцені Львова дав змогу музикантам у процесі написання матеріалу відійти від традиційних форм і поряд із фірмовим важким звучанням використати різноманітні фолькові елементи.

• Посол Фінляндії в Україні Крістер Міккелссон у книгарні „Є“ 11 грудня презентував українське видання книжки „Історія Фінляндії“. У заході взяли участь перекладач, директор Центру країн Північної Європи Наталія Іваничук, кандидат історичних наук Василь Гутковський та письменник Василь Габор.

• У Львові 12 грудня відкрили перший і наразі єдиний в Україні Різдвяний ярмарок. У 42 дерев'яних будиночках на пр. Свободи можна придбати різноманітний різдвяно-новорічний крам, а також солодощі, сувеніри, подарунки, гаряче вино, каву, чай, мед. Ще 20 таких будиночків буде на площі Ринок. До участі у ярмарку залучені ресторатори, ремісники, митці, громадські, благодійні, релігійні організації, а також самі львів'яни та туристи. Триватиме ярмарок до 21 січня.

С. М.

літературні роздуми

Іронічний поет і ліричний політик

Останнім часом, коли мова заходить про Володимира Цибулька, все більше людей згадують його як політика. Тим не менш, він завжди був і досі є непересічним поетом та есеїстом. Його творам притаманна іронія та ліризм, він жонглює словами, наче хоче показати їх читачеві зі всіх боків, його вислови стають афоризмами. Спілкуватись із такою людиною — суцільне задоволення.

— Одного разу Ви сказали, що жодна Ваша книжка не дописана до кінця. Ви, справді, збираєтеся їх дописувати, чи це такі викінчені твори?

— В моїх книжках можна нанизувати якусь фабулу, а можна відкинути все зайве та залишити тільки спресований інтелектуальний продукт, який може легко читатися, але ті, хто в нього починають вчитуватися, в якийсь момент стають співавторами, а не просто читачами. В цьому, мабуть, ідея такого письма. Виходить так, що люди беруть якусь маленьку ідею, маленький камінчик, і нарощують його до розміру величезної брили, а я величезну брилу обсікаю до розміру невеликого камінчика. Однак мені принципово, щоб це мало не лише яскраві тропи, а й було стилістично насиченим, щоб на рівні фразеології це були вислови, які могли б стати в пригоді на різні випадки життя. Мої тексти можна розшматовувати на окремі фрази, які житимуть самостійним життям.

— Коли виникає ідея, як Ви обираєте жанр для її втілення?

— Якщо виникає вислів, який точно запам'ятається і застрягне в головах, наче цвях, то ти вже точно бачиш, як його треба оформити, щоб саме він, саме ця думка зазвучала. Це наче оздоблення дорогоцінного каменя — ти робиш і знаєш, що це буде каблучка чи щось інше. Це щодо поезії. А для есеїстики вибираю швидше такі теми, які виходять за межі літератури. Скажімо, через призму літератури даю проєкцію на якийсь суспільний процес.

— На Вашу літературну діяльність має вплив причетність до політики?

— Так, має і дуже серйозний. З'явилась акуратність, коректність у текстах. І якщо там є епатаж, то це той епатаж, за який ти відповідаєш головою, нервами, репутацією...

— Тобто це негативний вплив?

— Ні, насправді він позитивний. У нас основна асоціація з лібералізмом полягає в тому, що письменник гово-

рить, торохтить, розкидає словами і за це не відповідає. А я звик до того, що мої інвективи, певні оцінки ситуацій дуже серйозно впливають на весь політичний процес у великій країні. В таких творах з'являється не стільки обережність, скільки ретельність і акуратність. Думаю, що такі ретельність і акуратність були у Максима Рильського пізньої епохи, десь так 50 — 60-х років, коли він був настільки точний у висловах, що це зробило його великим поетом. Адже до того він мав репутацію просто доброго перекладача та непоганого поета. Так само і Микола Бажан з віком став блискучим поетом дуже серйозного формату. Однак він був радянським функціонером, і серйозне світове літературне середовище його через це трішки недосприймало. Вважається, що є традиція сприйняття поета: добрий поет не може бути добрим чиновником. Насправді — може. До слова, досвід французької літератури — Сен-Жон Перс був прекрасним дипломатом, і це не робило його меншим поетом. Очевидно, таке можливе у вільних суспільствах. Україна не була вільним суспільством, через те багато справді масштабних письменників потонуло в тому стереотипному сприйнятті.

— Що Ви можете сказати про читача україномовної літератури?

— Усвідомлений читач української літератури — це не просто громадянин своєї країни, це ще й до певної міри місіонер, компенсатор втраченого шансу України. Всі ми отаким свідомим вибором української ідеї, ініціативи, свіжої думки по суті компенсуємо нашій державі втрату попередніх поколінь. Це наша духовна інвестиція. Читач української літератури — це ще й носій певного етичного начала. В історії є схожий сюжет: українці в повоєнні роки у Британії не вчинили жодного злочину. Вищі британські поліцейські чини говорили, що в них найнекримінальнішою нацією були українці. Це той випадок, коли читач української

літератури є якраз носієм позитиву — такий, певною мірою, екстреміст, але не руйнівник; той, хто створює новий світ, нові відносини. В цьому, мабуть, є принципова різниця.

— Як Ви ставитесь до перекладів, зокрема з української на інші мови? Адже у кожному вірші закодований певний ментальний код, і при перекладі він може втратитися.

— Перекладати, особливо коли мови близькі, — катастрофічно непосильна праця. Поезії взагалі не перекладається, це швидше адаптація способу мислення до національних обставин, до лінгвістичних обставин тієї мови, у якій перебуває перекладач. Але, до прикладу, моя книжка „An Eye in the Belfry“ („Око на дзвіниці“) містить дуже якісні переклади англійською — її перекладав Юрко Тарнавський. Він добрий американський прозаїк і добрий український поет. Це дуже адекватний і хороший переклад. Я читав ці вірші у Нью-Йорку українською мовою, Юрко читав переклади — і це було дуже резонансно.

— Хто має популяризувати письменника: держава чи він сам?

— Самопопуляризація Андруховича чи Забужко — це трохи мало. Це їхня місія — вони самі собі продюсери та промоутери. Все-таки, вважаю, для самопопуляризації держава повинна мати окремі програми і залучати до них різних творчих людей, спортсменів, художників. Насправді, повноцінні структури, які можуть захоплювати інші ринки, з'являються там, де є синкретичні жанри: кіно, опера, мюзикли... Цікаво, що там, де є індивідуальний рівень, наша країна завжди конкурентоспроможна. Візьмемо, до прикладу, Олімпіаду в Пекіні: китайці там здобули 100 медалей, а українці — 27. Однак китайці — в 30 разів більший народ, ніж українці. Це означає, що Україна з таким населенням мала б здобути 810 медалей. Показник? Показник. Художники у нас блискучі, музиканти — блискучі, актори — неперевершені, а зробити феномен кіна нам мусь не виходить. Це синкретичний жанр, тут треба кожного індивідуала загнати в ансамбль. Так само і з театром. Виходить так, що у нас є таланти, але держава, на жаль, не має досвіду стосунків з такими самородками. Через це ми непомірно і багато втрачаємо.

Анна КОЗЮТА

ЗИМОВИЙ КУБОК

„Осінь Політехніки“ стартувала... у грудні

— Чому в армії нема КВНу?
— Тому що веселі сидять на гауптвахті, а винахідливі — вдома.

А ті, хто водночас і веселі, й винахідливі, — навчаються в Політехніці. І кожної осені у них традиція: вони збираються в команди та виходять на сцену, аби невидимою зброєю гумору, сатири та іронії вибороти кубок „Осени Політехніки“. Навіть вірус грипу не зміг здолати дотепних хлопців і дівчат. На одинадцятій за кубок КВН вони вступили 9 та 10 грудня.

Серія 1. Шестибій

У першому півфіналі за путівки до фіналу зимового кубка КВН змагалося 6 команд. Принаймні саме так заповідалося в афішах і в протоколах для членів журі фестивалю. Однак цілий вечір у глядачів було враження присутності на сцені ще однієї команди: нещодавній КВНник, а тепер ведучий конкурсу телекомунікатор, радіоелектронік та електронний технік Вадим Струк почувався цілком невимушено і часто жартував дотепніше за всі команди.

„Несучі конструкції“ (ІАРХ), „P. S.“ (ІХХТ), „Примати“ (ІМФН), „Пазитів“ (ІКТА), „Дер Кіпіш“ (ІТРЕ), „Механізатор“ (ІІМТ) у конкурсі „Візитка“ жартували, як завжди, про наболіле — і про добре, і не дуже: вірус грипу (кінець світу в 2012 році не буде — перенесли через грип, переконані хлопці з ІТРЕ), Євро-2012, архітектура Сихова (неповторна і безцінна), вибори та передвиборна агітація; сесія, поцілунки та голодне студентство („ти втретє цього літа

зацвітеш“ — пісня про ковбасу; а у хіміків нова страва: відчиняєш холодильник, а там... нічики); а ще про український футбол та про ювілей альма-матер (ІКТА зауважили, що у залі поміняли „віндовз“; ІІМТ людинонасосом підняли в повітря напис „165. Вітаємо“).

І якщо за програш збірної України у матчі з Грецією Прем'єрка звинуватила двох Вікторів — за її словами, „нефартових“, — то виходить, що „Барселоні“ „Динамо“ прогало через нефартових уболівальників ІІМТ, які так запально махали на сцені синьо-жовтими стягами та роздавали футболістам пісенні настанови.

Але в КВНі головне — не вболівати за когось, а розмішати усіх. Просто блискуче це вдалося зробити своїми відеокліпами більшості команд у другому конкурсі. Важко довести львів'янам, що Львів — найкраще місто, заявила всім команда „Дер Кіпіш“, але неможливо з ними не погодитися: усе одно ми всі його любимо, цей особливий Львів. Щоб рятувати світ і допомагати людям, не треба бути суперменом, переконували глядачів „Примати“. Але просто вбили наповал і зал, і журі „Механізатори“, продемонструвавши, як уявляють собі ідеальне життя студента.

Після цього мав бути ще контрольний постріл у вигляді „Домашнього завдання“. Однак у команд, мабуть, зламався приціл, тому постріл пролунав, але у ціль не влучив. Чудові ідеї втілили не до кінця: радіо „Гуртожитки“ (ІІМТ), модна нині тема доктора Хауса (ІТРЕ). Найбільш влучним був „кілер“ Василь Медецький з ІКТА (сумний випускний).

За підсумками трьох конкурсів до фіналу мали

потрапити команди, які посіли I та II місця, але позаяк із однаковою кількістю балів перемогли дві команди (ІІМТ та ІКТА), до фіналу взяли також ІХХТ.

Серія 2. П'ятибій

Переможцям другого півфіналу слід було перемогти лише трьох суперників. Чемпіонам „Весни Політехніки-2009“ команді „5 x 1.70“ (ІГДГ) це вдалося запросто: їх завжди інтелектуальний гумор подобається і журі, і глядачам. А ще простіше боротися зі слабкими суперниками. Від команди „Люди в шоці“ (ІНЕМ) в шоці були всі члени журі: ефектний вихід економістів — це було найкраще, що ми побачили у їх виконанні.

Решта три команди — „Скандал“ (ІКНІ), „Без стипендії“ (ІЕСК), „Лібідо“ (ІБІД) — із перемінним успіхом боролися за друге місце. Перші жартували здебільшого про політику та про ювілей Політехніки, часом на студентську тематику (наприклад, про оперзагони). Другі запевняли, що 5 місяців готувалися, щоб ми 5 хвилин посміялися. Але найдотепніше жартували будівельники („Вона працює. А я... безробітний“), тому вони та геодезисти боротимуться у фіналі за кубок КВН.

Останні після свого домашнього завдання „Чисто галицьке вбивство“ пояснили: „Спитаєте, що ми хотіли сказати, показавши вам два нерозкриті вбивства? Що свій потенціал ми розкриємо у фіналі“. Коли ж геодезисти побачили оцінки за цей номер (уся команда журі жартома підняла трійки — двійок і одиниць оргкомітет тепер не видає), зал завмер, нічого не розуміючи. Та ведучий швидко розкусив наш задум: домашнє завдання від „5 x 1.70“ здобуло більше за інші команди — по п'ятірці від усіх суддів. Оргкомітет ще не визначився з датою фіналу, тож усі 5 фіналістів мають час наростити потенціал.

Тетяна ПАСОВИЧ,
член журі

Світліни Ірини Шутки

з фотокамерою і диктофоном

В об'єктиві — гуртожитки

Гуртом до лазні

Після карантину в гуртожитках студмістечка Львівської політехніки з'явилися оголошення про те, що в кожній кімнаті необхідно провести санітарну обробку. Для цього на рахунок міської санепідемслужби треба сплатити за кожну кімнату по 6 грн. 50 коп. Заступник директора студмістечка зі студентських питань Ігор Якубовський пояснює, що ми, на жаль, послугуємося застарілим радянським законодавством, яке дуже часто ставить безглузді вимоги. От скажімо, кожен мешканець гуртожитку мусить раз на рік відвідати лазню і принести про це довідку комендантові. Та чи можуть наші львівські лазні обслужити понад вісім тисяч студентів лише Політехніки? Така сама ситуація зі санітарною обробкою кімнат. Цього вимагає закон, але ніхто не поспішає дезінфікувати кімнати студентів. Тож їм залишається чомно оплатити рахунок і принести квитанцію.

Однак, коли виникає потреба, студмістечко власними силами вживає санепідеміологічних заходів. Нещодавно на горищі першого гуртожитку довелося боротися з осами. Часто доводиться обробляти приміщення засобами від тарганів. А з настанням холодів у гуртожитках почали шукати собі теплі нірки миші. Тому в ці дні коменданти видають студентам необхідні засоби від них.

Гуд бай, гуртожитку

Цього навчального року вже відбулося вісім засідань дисциплінарної комісії студмістечка. Засідання проводять щочетверга. Наразі пропускати їх не вдавалося, позаяк щотижня виявляють порушників дисципліни. Загалом 91 мешканець студмістечка отримав штрафні бали. Із них шістнадцятеро осіб виселили з гуртожитку за різні порушення, здебільшого за розпивання алкогольних напоїв, порушення тиші після 23-ї години. Справи сімох мешканців довелося передати до університетської комісії. З них чотирьох виселили, а трьох відрахували з університету. На таких комісіях, зазвичай, відбувається співбесіда з порушниками у присутності їхніх батьків.

— Найжорсткіше реагуємо на випадки позастатутних відносин між студентами, грубо кажучи, дідівщину. Нечасто, однак це трапляється. Такого „героя“ ми відразу пропонуємо відрахувати з Політехніки, — наголошує Ігор Якубовський.

Перед цією комісією доводиться поставати правопорушникам

За спів — до Народного дому

Останнє засідання комісії з питань правопорушень, до якої входять голови студрад та керівники оперзагонів, відбулося доволі швидко, адже цього разу порушників виявилось небагато. Чотирьох хлопців — мешканців п'ятнадцятого гуртожитку — викликали за те, що вони ночами співали і заважали своїм сусідам відпочивати. Хлопці зізналися, що вони дуже люблять співати народних пісень. Комісія скерувала їх до Народного дому „Просвіта“, де студенти зможуть реалізувати своє захоплення, не порушуючи правила проживання. А ще двоє першокурсників поліпшували собі настрої алкоголем. Це їхнє перше порушення, тому комісія вирішила надіслати батькам листа з повідомленням про те, що скоїли їхні діти...

Поселення триває...

Попри те, що грандіозне поселення до гуртожитків студмістечка завершилося, студенти і надалі поселяються. Скажімо, студентів, яких не влаштували попередні умови, переселяють до іншої кімнати чи гуртожитку. Тепер поселяються також і ті спудеї, які не потрапили в перший етап, тому якийсь час або доїжджали з дому, або винаймали квартиру.

Після січневих канікул ще з'являться вільні місця, адже виселятимуться шестикурсники. А в лютому помешкання звільнять випускники Інституту енергетики та систем керування. Отже, поселяться до гуртожитку можна впродовж усього навчального року.

Обери собі старшого

У ці дні відбуваються звітно-виборні конференції голів студентських рад гуртожитків. Таку конференцію вже провели в дев'ятому гуртожитку. А

відбувається все так: на кожному поверсі обирають старосту. Ці старости поверхів і є студентською радою гуртожитку. Серед них обирають виконувача обов'язків голови студради. Чому виконувача обов'язків? Річ у тому, що студенти мають слабкість обирати собі за керівника того, хто їм не заважатиме порушувати правила. Якщо виконувач обов'язків зарекомендує себе як принципову і вимогливу людину, він стане головою студради.

Свій до свого

Цьогоріч у студмістечку вирішили запровадити страхування господарського фонду. Чим це зумовлено? Скажімо, часто трапляється, що передчасно ламаються нові чи щойно полагождені крани, виходить із ладу газова плита, яка за всіма правилами мала б ще послужити, ламаються двері, сиплеться штукатурка тощо... Як відшкодувати майно? Доводиться це робити коштом самих мешканців. Тому кожен студент гуртожитку щомісяця в його казну, тобто комендантові, сплачує десять гривень і отримує квитанцію про оплату. Таким методом і вдається лагодити те, що завчасно ламається.

У гостях, як удома

Виявилось, що проблеми зі студентами-іноземцями починаються тоді, коли вони несподівано приїжджають на поселення з рекомендаційним листом Міносвіти. У студмістечку не можуть передбачити, скільки іноземців прибуде, тому місць їм ніхто не резервує. Часто вони хочуть мешкати самі в кімнаті, в крайньому випадку — по двоє. А в студмістечку немає таких можливостей. Торік дівчину з Конго поселили з українськими студентками. З ними вона не жилася, тому її довелося переселити...

До того ж, іноземці прагнуть отримати найкращу кімнату в найкращому гуртожитку. І аргументують це тим, що вони платять за все, тому мають право на найкращі умови. Трапляється, що студент-іноземець, порушуючи порядок проживання, відмовляється впускати до кімнати представників адміністрації. Керівництво студмістечка, на жаль, на таких порушників безпосередньо вплинути не може...

У студмістечку Політехніки мешкає близько 200 іноземців, здебільшого у гуртожитках № 8, 11, 14, 15, трохи менше — у гуртожитках № 4 і 5. Це громадяни Росії, Польщі, Молдови, Конго, Нігерії, Йорданії, Тунісу, Марокко.

Сторінку підготувала
Ірина МАРТИН

ювілею альма-матер присвячена

Спартакіяда „Здоров’я“

Спартакіяда „Здоров’я“ з волейболу пройшла у Львівській політехніці з нагоди її 165-річчя. Вона зібрала на волейбольному майданчику кафедри фізичного виховання, що у Стрийському парку, сім інститутських команд викладачів-політехніків. Саме вони мали довести, що їхні команди — одні з найкращих в альма-матер. За регламентом змагань команди були поділені на дві групи.

Найактивнішим колективом за попередніми іграми у першій групі стала волейбольна команда ІМФН, яка зуміла переграти команди ІНЕМ, ІКНІ та ІІМТ з рахунком 2 : 0. У другій групі перше місце посів колектив ІГСН, перемігши команди ІБІД та ІТРЕ з рахунком 2 : 0.

Приємну несподіванку для учасників спартакіяди приніс другий день змагань: команда ректорату в товариській зустрічі перемогла колективи ІНЕМ та ІТРЕ з незмінним у волейбольній грі рахунком 2 : 0.

Цього дня відбулася також акція пропаганди розвитку волейболу у Львівській політехніці. Директори інститутів на параді команд очолювали свої колективи. Ректор університету професор Юрій Бобало привітав учасників

спартакіяди „Здоров’я“. У виступі він відзначив, що фізична культура і спорт відіграють велику роль у здоровому способі життя викладачів та працівників університету. Ректор вручив директорам інститутів спортивні футболки, сподіваючись, що вони очолюватимуть свої колективи на спортивних майданчиках, демонструючи тим самим здоровий спосіб життя. Футболки також отримали члени збірних команд інститутів. Юрій Ярославович побажав усім учасникам відмінного здоров’я та успіхів на спортивних майданчиках.

Після цього спартакіяду продовжили фінальні ігри. У боротьбі за третє місце зустрілися команди ІТРЕ та ІІМТ. У першій партії ініціатива була в руках волейболістів ІІМТ, але, на жаль, вони не зуміли скористатися своєю перевагою та програли з рахунком 26 : 28. Напруженою була боротьба і в другій партії, що нагадувала гоїдалку: успіх переходив від однієї команди до іншої, однак радисти робили менше помилок і, відповідно, перемогли з рахунком 2 : 0.

Звання чемпіонів спартакіяди традиційно розіграли колективи ІМФН та ІГСН. Тут також була інтрига: у першій

партії колектив ІМФН перемагав із рахунком 15 : 7. Ще трішки зусиль, і вони отримали б перевагу у грі. Однак команда ІГСН зуміла взяти ініціативу у свої руки та перемогти з рахунком 25 : 18. За подібним сценарієм розпочалася і друга партія — 10 : 6, де перевага у грі була за волейболістами ІМФН. Команда ІГСН знову мобілізувала свої зусилля і таки здобула перемогу — 25 : 18.

Чемпіонами спартакіяди стали Віктор Корягін, Борис Пилипчук, Микола Гавриленко, Микола Бучан, Олена Безгребельна, Сергій Пономарьов та автор цих рядків.

На параді-закритті ректор вручив кубки і дипломи Спортивного клубу університету переможцям спартакіяди — колективам ІГСН, ІМФН та ІТРЕ.

Колектив кафедри фізичного виховання, а також Спортивний клуб висловлюють подяку за організацію інститутських волейбольних команд Анатолієві Беспалову (ІМФН), Михайлові Климашу, Зенонові Меніву (ІТРЕ), Володимирові Корвіну (ІБІД), Михайлові Глобчаку (ІІМТ), Олегові Кузьміну (ІНЕМ) та Василеві Тесляку (ІКНІ).

Арнольд ПРОХОРОВ,
головний суддя змагань

напередодні

XXI зимові Олімпійські ігри

Другий етап в історії розвитку зимових Олімпійських ігор був пов’язаний із початком участі в них команди СРСР (з 1956 року), а у подальшому й команди НДР (з 1968 року). Збірна команда СРСР, що дебютувала 1956 року в Картинад’Ампеццо (Італія), здобула там впевнену перемогу — 16 медалей (7 золотих, 3 срібні та 6 бронзових) і 103 очки у неофіційному командному заліку. В подальшому на зимових Олімпійських іграх до 1988 року включно збірні команди СРСР, зазвичай, перемагали. Лише двічі вони поступилися першістю: на X Іграх 1968 року в Греноблі (Франція) і на XIII Іграх 1980-го в Лейк-Плесіді (США), поступившись команді НДР.

Починаючи із XI зимових Олімпійських ігор 1972 року в Саппоро (Японія) і до самого знищення СРСР і НДР зі світової арени команди цих держав у неофіційному командному заліку мали, зазвичай, величезну перевагу перед командами інших країн. До прикладу, на XIII Олімпійських іграх в Лейк-Плесіді ці команди завоювали 19 золотих медалей (відповідно 10 і 9), тобто стільки ж, скільки команди дев’яти наступних за ними країн разом узятих. Подібна ситуація збереглася аж до останніх виступів збірних команд СРСР і НДР на XV зимових Олімпійських іграх 1988 року в Калгарі (Канада).

Період між зимовими Олімпійськими іграми 1988 і 1992 років збігся в часі з рядом згаданих уже важливих подій на світовій політичній арені, що, безперечно, залишили свій слід як у спорті високих досягнень, так і співвідношенні сил на олімпійській арені.

На XVI зимових Олімпійських іграх 1992 року в Альбервілі (Франція), відповідно до рішення Міжнародного Олімпійського комітету, виступила об’єднана команда СНД, до складу якої не увійшли Литва, Латвія й Естонія. За результатами змагань команда завоювала 23 медалі (9 золотих, 6 срібних і 8 бронзових), посівши друге місце в неофіційному командному заліку. Переможцем стала команда Німеччини — 26 медалей (відповідно 10, 10, 6).

Прикметно, що останні зимові Олімпійські ігри проходили у той же час, що й літні: МОК прийняв рішення надалі проводити ці ігри почергово з інтервалом у 2 роки. Тріумфатори того періоду — Лідія Скобликова (шестикратна олімпійська чемпіонка, швидкісний біг на ковзанах, СРСР), Ерік Хайдем (п’ятиразовий олімпійський чемпіон, швидкісний біг на ковзанах, США); чотириразові олімпійські чемпіони Євген Гришин (ковзани, СРСР), Олександр Тихонов (біатлон, СРСР), Галина Кулакова і Раїса Сметаніна (лижі, СРСР), Тоні Зайлер (гірські лижі, Австрія), Ірина Родніна (фігурне катання, СРСР), Еро Мантюранта (лижі, Фінляндія), Сакстен Енберг (лижі, Швеція), Жан-Клод Кіллі (гірські лижі, Франція), Магнар Сольберг (біатлон, Норвегія), Клавдія Боярських (лижі, СРСР) тощо.

За період 1924 — 1992 років олімпійські медалі завоювали 35 країн. Найкращі показники були в СРСР — 194 медалі (78 золотих, 57 срібних, 59 бронзових), Норвегії — 190 (відповідно 63, 67, 60), США — 134 (48, 51, 35), НДР — 110 (39, 36, 35), Швеції — 96 (37, 25, 34) та Фінляндії — 117 (36, 44, 37).

Арнольд ПРОХОРОВ,
доцент кафедри фізичного виховання ІГСН
Львівської політехніки,
відмінник освіти України

Кросворд

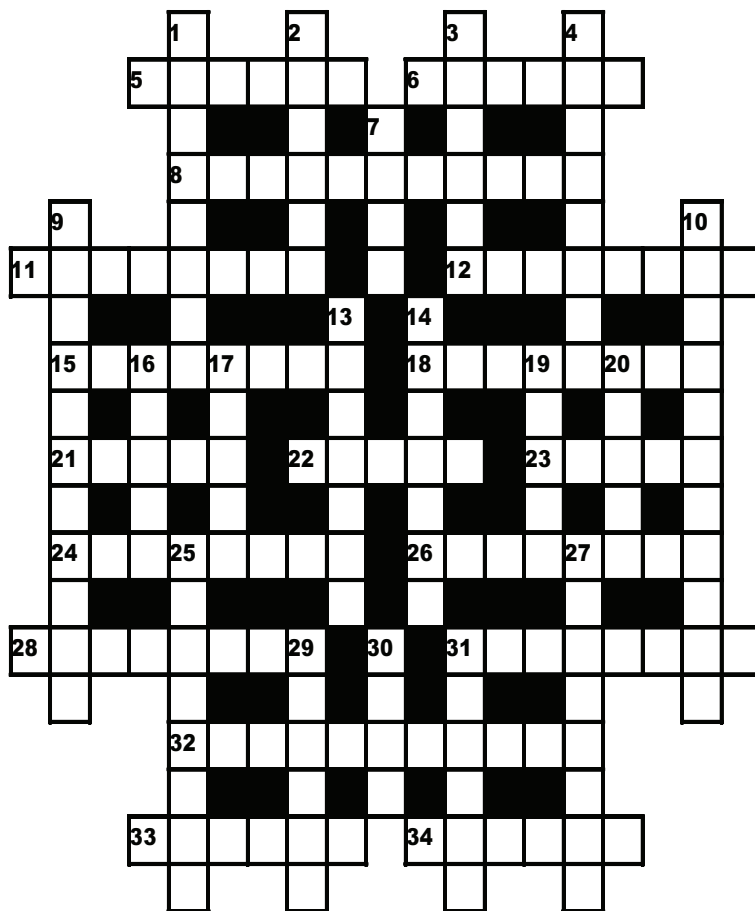
Горизонтально:

5. Напис на конверті, що вказує на місце призначення й одержувача. 6. Титул царя Стародавнього Єгипту. 8. Перехід на законне перебування особи в чужій країні; узаконення. 11. Бак із герметичною кришкою для бензину. 12. Норвезький полярний дослідник, який першим досягнув Південного полюса. 15. Обласний центр України. 18. Споруда у вигляді моста для підняття вверх шляхів сполучення, для переїзду через залізниці. 21. Мисливський свисток. 22. Кам'янисте поперечне підвищення дна, що порушує спокійну течію ріки. 23. Роман Ф. Достоєвського. 24. Богиня помсти, відплати у давніх греків. 26. Скляна посудина для утримання й розведення риб. 28. Давньогрецький філософ із Ефесу, який твердив, що „все тече, все змінюється“. 31. Помічник лікаря, режисера, професора. 32. Збірна назва служителів релігійного культу. 33. Сухі стебла злакових рослин. 34. Людина, яка лікує немедичними засобами, застосовує словесну магію, знімає вроки, приворожує когось.

Вертикально:

1. Служниця або наложниця в гаремі. 2. Столиця Казахстану. 3. Прикордонна ріка Парагваю, Бразилії та Аргентини. 4. Дослідник Арктики, Антарктики, учасник експедицій; зимівник. 7. Технічна споруда з кабіною для вертикального переміщення людей, вантажів. 9. Особа, уповноважена однією з воюючих сторін вступити в переговори з іншою. 10. Адміністративно-територіальна одиниця у Франції. 13. Артист цирку, який виконує складні гімнастичні номери. 14. Великий водоплавний птах з довгим дзьобом та еластичним шкірним мішком під нижньою щелепою. 16. Сукупність генів у наборі хромосом живої клітини. 17. Офіційне розпорядження, постанова військового начальника, керівника установи. 19. Давньогрецька богиня, що народилася з голови Зевса. 20. Доказ непричетності особи до злочину. 25. Тактичний підрозділ у кавалерії. 27. Торговельний заклад із музикою, танцями, де подають страви та напої. 29. Видатний, блискучий успіх; перемога. 30. Листок із переліком страв і напоїв у ресторані, їдальні. 31. Своєрідне вимовляння звуків якої-небудь мови людиною, для якої ця мова не є рідною.

Склала Христина ВЕСЕЛА

Відповіді на кросворд, опублікований у числі 37

Горизонтально: 5. Адаптація. 7. Серпантин. 10. Карат. 11. Арбат. 12. Келія. 13. Ашуг. 14. Наст. 15. Сон. 18. Ява. 20. Граната. 22. Терек. 24. Афіна. 26. Реторта. 27. Реле. 28. Негр. 29. Поло. 31. Метрика. 34. Агат. 37. Одаліска. 38. Росінант. 40. Оман. 43. Фортуна. 45. Фавн. 47. Орлі. 48. Гера. 49. Лексика. 50. Сенат. 52. Майор. 53. Мозаїка. 56. Бек. 58. Пат. 60. Київ. 61. Віза. 62. Ренет. 63. Ірида. 64. Десна. 65. Наперсток. 66. Репертуар.

Вертикально: 1. Катран. 2. Піфагор. 3. Цейтнот. 4. Італія. 5. Аркас. 6. „Титанік“. 8. Арктика. 9. Наяда. 16. „Отелло“. 17. Андорра. 19. Венера. 20. Гарем. 21. Асана. 23. Ебро. 25. Фара. 29. Пшоно. 30. Ліана. 32. Ерато. 33. Коран. 35. Графа. 36. Тютюн. 39. Атестат. 41. Мачете. 42. Нота. 43. Фільм. 44. Агава. 45. Фаза. 46. Ворота. 51. Трактор. 52. Матадор. 54. Одвірок. 55. Кавалер. 56. Буран. 57. Канапа. 58. Пастух. 59. Траур.

— Чому підвищену стипендію так тяжко заслужити?
— Тому що тільки дуже-дуже розумні студенти можуть прожити на підвищену стипендію.

Жінка до чоловіка, який повернувся напідпитку:
— І де тебе чорти носять?
— Зоню, ти їх теж бачила?! — злякано запитує ошелешений чоловік.

Начальник до підлеглого:
— Чому ви вчора не прийшли на роботу?
— Я приходив, але на роботі вже нікого не було.

— Коли я починав кар'єру, то не мав нічого, крім власного розуму!
— Ну, багато хто у наш час починає з нуля...

Чоловік під каблуком у жінки. Друзі радять йому:
— Постав себе врешті як голова сім'ї...
Він приходив додому й каже жінці:
— Я йду з друзями в нічний клуб, повернуся пізно і п'яний.
Знаєш, хто буде знімати з мене черевики?
Жінка, помахуючи пательнею:
— Знаю, патологоанатом.

Національний університет „Львівська політехніка“ оголошує конкурс на заміщення посад завідувачів кафедр:

- гідравліки та сантехніки;
 - картографії та геопросторового моделювання.
- До участі в конкурсі допускаються особи, які, як правило, мають вчене звання професора, науковий ступінь доктора наук і стаж педагогічної роботи не менше 5 років.
- Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають такі документи: заяву, особовий листок з обліку кадрів із фотографією, автобіографію, копії документів про вищу освіту, наукові ступені та вчені звання, список дру-

кованих праць і винаходів, завірених за встановленим порядком.

Термін подання документів на конкурс — місяць від дня опублікування оголошення в газеті.

Документи на участь у конкурсі просимо надсилати на ім'я ректора Національного університету „Львівська політехніка“ за адресою: 79013, м. Львів, вул. С. Бандери, 12, кімн. 303.

Житлом університет не забезпечує.

Ректорат

варто знати

Новий Порядок звітності страхувальників до органів Пенсійного фонду України

З 1 січня 2010 року набирає чинності новий Порядок формування та подання страхувальниками звіту щодо сум нарахованих внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування органам Пенсійного фонду України, затверджений постановою правління Пенсійного фонду України від 5 листопада 2009 року № 26-1.

Сьогодні кожен платник подає до Пенсійного фонду два основні типи звітів: щомісяця розрахунок сплати страхових внесків та щороку дані до системи персоналізованого обліку. Оскільки звіти подаються в різні підрозділи Фонду, в різний час та використовуються в різних системах, для кожного з них існують свої правила формування. Проте джерело формування обох звітів єдине — дані первинного бухгалтерського обліку. Така система звітності є обтяжливою як для страхувальників, так і для працівників Фонду.

Щоб оптимізувати систему звітності, запровадили єдиний звіт страхувальника до Пенсійного фонду, який включатиме персональні дані, що базуються безпосередньо на даних первинного бухгалтерського обліку, та відповідні розрахунки страхових внесків, які страхувальник повинен сплатити. Крім того, передбачається вдосконалення процесів приймання, опрацювання звітності та здійснення перевірок платників.

Звіт до органів Пенсійного фонду можна подавати:

- в електронній формі з використанням ЕЦП через центр обробки електронних звітів згідно з Порядком

подання звітів до Пенсійного фонду України в електронній формі, який затверджений постановою правління Пенсійного фонду України від 19.04.2007 року № 7-7 і зареєстрований у Міністерстві юстиції України 27.04.2007 року за № 436/13703 (звіт на паперових носіях не подається);

- на паперових носіях, завірених підписом керівника/страхувальника та скріплених печаткою (за наявності), разом із електронною формою на електронних носіях інформації;
- на паперових носіях, якщо у страхувальника кількість застрахованих осіб не більше десяти.

Електронну форму звіту до органів Пенсійного фонду можна формувати з допомогою:

- АРМ Звіт страхувальника;
- Бест Звіт;
- інформаційно-телекомунікаційна система електронного документообігу ІТС „Zvitoperator“ (посередник).

Звіт формують і подають **роботодавці та фізичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності, які використовують працю найманих працівників** до органів Пенсійного фонду не пізніше ніж через 20 календарних днів від дня закінчення базового звітного періоду. Базовим звітним періодом для них є календарний місяць.

Веб-сайт Пенсійного фонду України: www.pfu.gov.ua.

Веб-сайт Інформаційного центру Пенсійного фонду України: www.spov.com.ua.

Контактні телефони Пенсійного фонду України: 8-800-503-7-530 (робочі дні — від 8.00 до 20.00; субота — від 8.00 до 14.00).

Підприємства Залізничного району, які найбільше заборгували Пенсійному фонду

Відповідно до статті 24 Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“ від 09.07.03 №1058-IV, страховий стаж — це період, впродовж якого особа підлягає загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню та за який щомісяця сплачені страхові внески в сумі, не меншій ніж мінімальний страховий внесок. Періоди роботи після призначення пенсії зараховуються до страхового стажу на загальних підставах.

Страхувальник (роботодавець) зобов'язаний сплачувати страхові внески у порядку та в термін, визначений відповідним Законом. Зокрема, страхові внески, згідно з пунктом 12 статті 20 Закону, підлягають сплаті незалежно від фінансового стану платника страхових внесків.

Таким чином, відповідно до положень Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“, в страховий стаж для нарахування (перерахування) пенсії працівникам підприємств-боржників (в тому числі й банкрутів) включатимуть лише ті місяці, за які повністю сплачені страхові внески.

Також доводимо до відома, що застраховані особи, відповідно до ст. 16 Закону, мають право вимагати від страхувальника сплати страхових внесків, у тому числі в судовому порядку.

Найбільшими боржниками Залізничного району станом на 01.11.2009 року є такі підприємства:

ДАП „Львівські авіаїлліні“ — в. о. генерального директора Д. І. Чевердюк;

ЗАТ „Львівський керамічний завод“ — арбітражний керуючий Р. П. Пурій;

ПП „Годе“ — директор С. М. Волков;

ТзОВ „Торговий дім „Софі“ — директор І. М. Смолинець;

ТзОВ „Львівський завод інструментів“ — арбітражний керуючий О. С. Кобельник.

Управління Пенсійного фонду України в Залізничному районі м. Львова

ДЛЯ ЛЬВІВ'ЯН І ГОСТЕЙ МІСТА

Національний театр опери та балету ім. С. Крушельницької

- 17 грудня — „Весела вдова“. 18.00.
- 18 грудня — „Даремна обережність“ (балет). 18.00.
- 19 грудня — „Дарунки святого Миколая“ (концерт). 11.00.
- 20 грудня — „Чарівне кресало“. 12.00; „Набукко“. 18.00.
- 23 грудня — „Ромео і Джульєтта“ (балет). 18.00.

Національний академічний драматичний театр ім. М. Заньковецької

- 17, 19 грудня — „Журавлине пір'ячко“. 12.00.
- 17 грудня — „Два дні... дві ночі...“. 18.00.
- 18 грудня — „Івасик-Телесик“. 11.00; 14.00; „Хитра вдовичка“. 18.00.
- 19 грудня — „Ісус, Син Бога живо-го“. 18.00.
- 20 грудня — „Івасик-Телесик“. 12.00; „Сватання на Гончарівці“. 18.00.

Камерна сцена

- 17 грудня — „Три любові“. 17.00.

Перший Український театр для дітей та юнацтва вул. Гнатюка, 11.

- 17 грудня — „Стежечка святого Миколая“. 11.00.
- 18 грудня — „Білосніжка та семеро гномів“. 12.00.
- 19 грудня — „Стежечка святого Ми-

колая“. 12.00; „Дюймовочка“. 16.00.

20 грудня — „Стежечка святого Миколая“. 12.00; 15.00.

23 грудня — „Пеппі Довгапанчоха“. 11.00; „Княжич Лев“. 15.00.

Молодіжний академічний театр ім. Л. Курбаса

18 грудня — „Де поділася душа?“. 19.00.

19 грудня — „МА-НА НАТ-ТА“. 19.00.

20 грудня — „Формула екстази“. 19.00.

23 грудня — „Сад нетанучих скульптур“. 19.00.

Муниципальний театр

17, 19, 21 грудня — „Гуцик-Буцик“. 12.00.

17 грудня — „Нелегалка“. 17.00.

21, 23 грудня — „Сорочинський ярмарок“. 16.00, 17.00.

Львівський духовний театр „Воскресіння“

17 — 20 грудня — „Сни в ніч на святого Миколая“. 11.00, 13.00, 15.00.

Будинок орґанної та камерної музики

19 грудня — Орґанні перлини композиторів Західної Європи. Солістка — Олена Мацелюх. 17.00.

20 грудня — Духовні мости єднання. 17.00.

експрес-оголошення

Вважати недійсними:

утрачений студентський квиток, виданий Національним університетом „Львівська політехніка“ на ім'я Котовської Марії Іванівни; утрачений студентський квиток, виданий Національним університетом „Львівська політехніка“ на ім'я Кузьміна Максима Володимировича; утрачений студентський квиток, виданий Національним університетом „Львівська політехніка“ на ім'я Куп'як Ярини Ігорівни;

утрачений студентський квиток, виданий Національним університетом „Львівська політехніка“ на ім'я Гнатів Христини Романівни; утрачену залікову книжку № 0402005, видану Національним університетом „Львівська політехніка“ на ім'я Верховинця Олега Степановича;

утрачений диплом ВК № 32925299, виданий Національним університетом „Львівська політехніка“ на ім'я Щеглової Олени Ігорівни.

Вихідні за півціни!

З 19 по 20 грудня у Львові буде проходити промоційна акція „Вихідні у Львові за пів ціни“. Туристів, які завітують у ці дні до міста Лева, чекають 50% знижки у готелях, ресторанах, туристичних агенціях та в розважальних закладах. Скористатись цим подарунком зможуть не лише гості, але й мешканці Львова.

Під час акції заклади також матимуть зовнішні розпізнавальні знаки, які буде видно з вулиці. Перелік учасників та деталі їхньої участі в акції розміщено на сайтах: www.lviv.ua, www.visitlviv.net, www.cultureandtourism.lviv.ua, www.cityadm.lviv.ua.

Учасники акції „Вихідні у Львові за пів ціни“:

Готелі: „Вінтаж“, „Власта“, „Галактика“, „Дністер“, „Евроготель“, „Леополіс“, „НТОН“, „Святослав“, „Citadel Inn“ Hotel & Resort, Апартаменти „Ірена“, „Містер-хостел“, „Old Ukrainian Home Hostel“, „Озерний край“, „Замок лева“.

Ресторани: „Тарон“, „Кентавр“, „Сafe-1“, „А-Я“, „Кумпель“, „Кілікія“, „Дарвін“, „Купол“, „Кривітка“, „Мазох-кафе“, „Найдорожча ресторація Галичини“, „Гасова Лямпа“, „Галицька жидівська кнайпа“, „Лівий берег“, „Італійський дворик“, „Шекспір“, „Хмільний дім Роберта Домса“, „Мапа“, „Квартира 35“, „Під клеписдрою“, „Кабінет“, „Під синьою пляшкою“, „Фотоклуб Ч/Б 5X5“, „Япі. Острів Суші“, Магазин розливної пива „Хмільна бочка“, „Медівня“, „Дублін“, „Fashion Club“, „Хорс“, „Озерний край“, „Світлиця Лева“, Парк-кафе „Замок лева“, „Прага“, „Європа“.

Туристичні фірми: „Баварія-тур“, „КИИ АВІА ВЕСТ“, „Мандри Плюс“, „Трайидент“, „Дана-К“, „Всесвіт“, „ІНЛЬ-ВІВ“, „Бітур“, „Скарби Світу“, „Петбо“, „Аккорд Тур“, „КЛУБ МАНДРІВНИКІВ“, „Чудо Тур“, „ГАЛІЦІЯ-ТУР“.

Атракції: „Чудо Тур“, „Аквапарк ПЛЯЖ“, Мережа концептуальних авторських ресторанів „ФЕСТ“, Клуб „Split-Lviv“

Організатор цього проєкту — Львівська міська рада та представники туристичної сфери Львова.

ОСВІТНІЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ТИЖНЕВИК „АУДИТОРІЯ“

Засновник і видавець — Національний університет „Львівська політехніка“
Реєстраційне свідоцтво — КВ № 2743
Індекс 35004
Виходить з жовтня 1946 року. Періодичність — один раз на тиждень. Сфера розповсюдження — загальнодержавна. Ціна — 1,0 грн.
Кольороподілені фотоформи виготовлено в ТзОВ „Растр-7“, вул. Кн. Романа, 9/1.
Газета надрукована у видавництві Львівської політехніки, вул. Ф. Колесси, 2.
Спосіб друку — офсетний. Обсяг 2,33 ум. друк. арк. Наклад 2000. Зам. №

Головний редактор — Ярослава ВЕЛИЧКО
Заступники головного редактора — Тетяна ПАСОВИЧ, Роман КІНДРО
Відповідальний секретар — Христина ВЕСЕЛА
Редактори відділів:
освіти і науки — Тетяна ПАСОВИЧ
молоді, сім'ї та спорту — Наталія ПАВЛИШИН
культури та дозвілля — Софія МАТВІВ
Літературний редактор — Тетяна ШАДЛОВСЬКА
Дизайн та комп'ютерне складання — Оксана ДАНИЛКО
Редакція послуговується Проєктом нового українського правопису.

Листи, рукописи, ілюстрації не рецензуємо і не повертаємо.
Редакція має право літературного редагування, скорочення текстів.
Автори матеріалів відповідають за достовірність наведених фактів.
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
За зміст і достовірність рекламних оголошень відповідає рекламодавець.
Гонорари виплачуємо тільки за замовлені матеріали.
Інформаційне забезпечення — „Укрінформ“, „Прес-Тайм“
При передруках посилання на „Аудиторію“ обов'язкове.